

Europeiska unionens officiella tidning

L 319

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

29 november 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1176/2008 av den 27 november 2008 om ändring av förordning (EG) nr 713/2005 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Republiken Indien 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1177/2008 av den 28 november 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1178/2008 av den 28 november 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik och kommissionens förordningar (EG) nr 1503/2006 och (EG) nr 657/2007 i syfte att anpassa dem till revideringen av de statistiska klassifikationerna Nace och CPA ⁽¹⁾ 16
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1179/2008 av den 28 november 2008 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets direktiv 2008/55/EG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder 21
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1180/2008 av den 28 november 2008 om införande av ett system för överföring av uppgifter om vissa leveranser av nöt- och griskött till Ryska federationen (kodifierad version) 44
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1181/2008 av den 28 november 2008 om ändring av förordning (EG) nr 616/2007 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött med ursprung i Brasilien, Thailand och andra tredjeländer 47
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1182/2008 av den 28 november 2008 om förutfastställelse av stödbeloppet för privat lagring av smör för 2009 49

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1183/2008 av den 28 november 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1019/2002 om saluföringsnormer för olivolja** 51
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1184/2008 av den 28 november 2008 om förbud mot fiske efter sill i EG-vatten och internationella vatten i områdena Vb och Vlb och VIaN med fartyg som för fransk flagg** 52
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1185/2008 av den 28 november 2008 om förbud mot fiske efter piggvar i Svarta havet med fartyg som seglar under bulgarisk flagg** 54
- Kommissionens förordning (EG) nr 1186/2008 av den 28 november 2008 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 december 2008 56

DIREKTIV

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG av den 19 november 2008 om förvaltning av vägars säkerhet** 59
- ★ **Kommissionens direktiv 2008/109/EG av den 28 november 2008 om ändring av bilaga IV till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen** 68

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/891/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 26 november 2008 om ändring av beslut 2003/61/EG om att bemyndiga vissa medlemsstater att föreskriva tillfälliga undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG när det gäller utsädespotatis med ursprung i vissa provinser i Kanada [delgivet med nr K(2008) 7317]** 71

Europeiska centralbanken

2008/892/EG:

- ★ **Europeiska centralbankens beslut av den 28 oktober 2008 om övergångsbestämmelser för Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver (kassakrav) efter införandet av euron i Slovakien (ECB/2008/14)** 73

2008/893/EG:

- ★ **Europeiska centralbankens beslut av den 17 november 2008 om ett ramverk för gemensamma upphandlingar inom Eurosystemet (ECB/2008/17)** 76

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

2008/894/Gusp:

- ★ **Beslut EUMM/1/2008 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 16 september 2008 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia) 79**

2008/895/Gusp:

- ★ **Beslut BiH/14/2008 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 21 november 2008 om utnämning av Europeiska unionens styrkechef för Europeiska unionens militära operation i Bosnien och Hercegovina 80**

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1176/2008

av den 27 november 2008

om ändring av förordning (EG) nr 713/2005 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 713/2005⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien (nedan kallade *den berörda produkten*). Tullsatsen varierar mellan 17,3 % och 30,3 % för individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 32 % på import från övriga exportörer.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 121, 13.5.2005, s. 1.

II. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (2) Efter det att den slutgiltiga antidumpningstullen hade införts meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna i fråga om två subventionssystem (tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt) har ändrats och att dessa förändringar är av varaktig karaktär. Följaktligen menade man att subventioneringsnivån troligen hade minskat och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ändras.
- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna lämnat och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾ på eget initiativ en partiell interimsoversyn av förordning (EG) nr 713/2005.

- (4) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras när det gäller de företag som haft förmåner från ett eller båda av de ändrade subventionssystemen, där tillräcklig bevisning lagts fram i enlighet med relevanta bestämmelser i tillkännagivandet om inledande. I den partiella interimsoversynen skulle man också utifrån undersökningsresultaten bedöma behovet av att ändra de åtgärder som tillämpas på andra företag som var samarbetsvilliga i den undersökning där nivån på de gällande åtgärderna fastställdes och/eller den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag.

III. Undersökningsperiod

- (5) Undersökningen omfattade perioden 1 april 2006–31 mars 2007 (nedan kallad *översynsperioden*).

⁽³⁾ EUT C 212, 11.9.2007, s. 10.

IV. Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna och de indiska exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga i den tidigare undersökningen, nämndes i förordning (EG) nr 713/2005, förtecknades i tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och konstaterades ha haft förmåner från åtminstone ett av de två subventionssystem som påstods ha ändrats samt gemenskapstillverkarna om att den partiella interimsoversynen inleddes. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.
- (7) Med anledning av det stora antalet berörda parter i denna översyn, planerade man att tillämpa ett stickprovsförfarande vid subventionsundersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.
- (8) Endast två exporterande tillverkare gav sig till kända och lämnade de upplysningar som krävdes för ett stickprovsförfarande. Användningen av stickprov ansågs därför inte nödvändig.
- (9) En av dessa exporterande tillverkare angav i sitt svar inom ramen för stickprovsförfarandet att företaget inte fått några förmåner enligt de påstått ändrade subventionssystemen (dvs. tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt) under vare sig undersökningsperioden för den undersökning som ledde till att de gällande åtgärderna infördes eller översynsperioden. Detta företag hade dessutom inte varit samarbetsvilligt i den ursprungliga undersökningen, och man fann inget särskilt behov av att anpassa den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag, inbegripet detta. Alltså uppfyllde företaget inte villkoren i den partiella interimsoversynens omfattning enligt punkt 4 i tillkännagivandet om inledande och kunde därför inte delta i översynen. Det berörda företaget underrättades om detta.
- (10) Kommissionen sände frågeformulär till den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkare som kunde godtas i denna översyn (Ranbaxy Laboratories Ltd) och till de indiska myndigheterna. Både denna tillverkare och de indiska myndigheterna svarade.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

1. Indiska myndigheter

Handelsministeriet, New Delhi.

2. Exporterande tillverkare i Indien

Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi.

V. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (12) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av den tillämpliga tullsatsen för den enda samarbetsvilliga indiska tillverkaren och förlänga de gällande åtgärderna för alla andra företag, som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

B. DEN BERÖRDA PRODUKTEN

- (13) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 713/2005, dvs. trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

I. Inledning

- (14) På grundval av de uppgifter som lämnades av de indiska myndigheterna och den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt svaren på kommissionens frågeformulär, undersöktes följande system som påstods innefatta subventioner:
- Systemet med förhandstillstånd (tidigare kallat systemet med förhandslicenser).
 - Tullkreditsystemet.
 - Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
 - Fokusmarknadssystemet.
 - System med befrielse från inkomstskatt:
 - Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst.
 - Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling.

f) Exportkreditsystemet.

(15) Systemen a–d grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade [Development and Regulation] Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (volym I) (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

(16) De system med befrielse från inkomstskatt som anges i skäl 14 e grundar sig på lagen om inkomstskatt (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(17) Det exportkreditsystem som anges i skäl 14 f grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (Banking Regulation Act) från 1949, enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

(18) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen bjöd kommissionen in de indiska myndigheterna till ytterligare samråd om såväl de ändrade som de oförändrade systemen i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa system och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och eftersom man inte kom fram till en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system, beslutade kommissionen att alla system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

II. Enskilda system

1. Systemet med förhandstillstånd (i tabeller kallat AAS)

a) Rättslig grund

(19) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Detta system kallades systemet med förhandslicenser under den förra översynen, som genom förordning (EG) nr 713/2005 ledde till införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(20) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 21. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. i fråga om vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare

som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhems remburs.

c) Praktiskt genomförande

(21) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I tillståndet anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.

ii) *Årligt behov*: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Innehavaren av tillståndet kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar den mellanliggande produkten kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

Det fastställdes att den samarbetsvilliga exportören under översynsperioden endast erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från två av delsystemen, nämligen förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Det är således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga, outnyttjade delsystemen bör utjämnas.

(22) Sedan den slutgiltiga utjämningstull som för närvarande är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 713/2005, har de indiska myndigheterna ändrat kontrollsystemet för systemet med förhandstillstånd. För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att göra kontroller har en innehavare av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av varor som importerats tullfritt/köpts på den inhemska marknaden (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 [volym I]), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en extern auktoriserad revisor/”cost and works accountant”, som utfärdar ett intyg om att de föreskrivna registren och den relevanta bokföringen har granskats och att de uppgifter som lämnats enligt tillägg 23 i alla hänseenden är

sanningsenliga och korrekta. Dessa bestämmelser gäller dock endast förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. För alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdades före detta datum, måste innehavarna följa de kontrollbestämmelser som gällde tidigare, dvs. att korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens i det format som anges i tillägg 18 (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 [volym I]).

(23) När det gäller de delsystem som den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utnyttjade under översynsperioden, dvs. fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, och dessa anges på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena föra in transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II). Efter det att den slutgiltiga utjämningstull som för närvarande är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 713/2005, var standardnormerna för den berörda produkten endast tillämpliga fram till september 2005. Nya normer utfärdades i september 2006 (för trihydratamoxicillin) respektive april 2007 (för trihydratampicillin och cefalexin). Under tiden tillämpades tillfälliga normer.

(24) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter utfärdandet av tillståndet (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

(25) Vid översynen fastställde man att råvarorna importerades under olika tillstånd/licenser och enligt olika standardnormer för input/output och sedan blandades och fysiskt införlivades i tillverkningsprocessen för samma exportvara. Därför gick det inte att fastställa om standardnormskraven för tullfria insatsvaror i enskilda tillstånd/licenser överstiger mängden av de varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterade exportprodukten.

(26) Vid översynen konstaterades det även att de kontrollkrav som de indiska myndigheterna fastställt antingen inte följdes eller ännu inte hade tillämpats i praktiken. För förhandslicenser som utfärdats före den 13 maj 2005 fanns inte de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren (i enlighet med tillägg 18). För förhandstillstånd som utfärdats efter den 13 maj 2005 fördes de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren, men de indiska myndigheterna hade ännu inte kontrollerat att registren överensstämde med kraven i dokumentet om export- och importpolitiken. I det senare fallet kontrollerades registren endast av en extern auktoriserad revisor i enlighet med den indiska lagstiftningen enligt skäl 22. Varken företaget eller den

auktoriserade revisorn hade dock någon dokumentation om hur detta intygsförfarande gick till. Det fanns ingen granskningsplan eller andra styrkande dokument för den utförda revisionen, ingen dokumenterad information om den metod som använts och de särskilda krav som ställs för detta samvetsgranna arbete, som kräver ingående tekniska kunskaper om tillverkningsprocesserna, kraven i dokumentet om export- och importpolitiken och redovisningsförfaranden. Därför anses det att den exportör som var föremål för undersökningen inte kunde bevisa att de relevanta kraven i dokumentet om export- och importpolitiken var uppfyllda.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (27) Den enda samarbetsvilliga tillverkaren lämnade synpunkter på systemet med förhandstillstånd. Företaget hävdade att det trots den situation som beskrivs i skäl 24 var möjligt att fastställa om standardnormskraven i enskilda tillstånd överstiger mängden av de varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterade exportprodukten och att företaget förde mycket noggranna register över den faktiska förbrukningen. Här bör det noteras att registren över den faktiska tillverkningen bekräftade att det inte gick att fastställa ett tillförlitligt riktmärke per utfärdat tillstånd (dvs. den mängd varor som krävs för att tillverka referenskvantiteten) på grund av de olika tillämpliga standardnormerna för input/output och den varierande blandningen av råvaror som används i tillverkningen. Dessutom konstaterade man att råvaror som omfattades av systemet användes i andra produkter än den berörda produkten. Detta gjorde det i princip omöjligt att beräkna resultat för den produkt som är föremål för undersökning. Vidare förde företaget i strid med de indiska myndigheternas bestämmelser inte det register över förbrukning som krävs enligt dokumentet om export- och importpolitiken (tillägg 18) och vars syfte är att ge ett förståeligt instrument för övervakning och kontroll av den faktiska förbrukningen. Företaget menade också att artikel 26.1 i grundförordningen inte ger kommissionen rätt att granska den oberoende auktoriserade revisorns dokumentation. Enligt företaget måste intyget godtas, såvida det inte finns skäl att tro att den auktoriserade revisorn utfärdat ett falskt intyg. Här bör det påminnas om att den kontrollprocess som den auktoriserade revisorn utfört och utfärdandet av intyget utgör delar av det kontrollsystem som de indiska myndigheterna föreskriver i dokumentet om export- och importpolitiken enligt skäl 22. Kommissionen var därför skyldig att undersöka om detta kontrollsystem tillämpades effektivt. Dessutom måste kommissionen i enlighet med artikel 11.8 i grundförordningen kontrollera de uppgifter som lämnats i samband med undersökningen och som ligger till grund för undersökningsresultatet.

Att varken företaget eller den utsedda auktoriserade revisorn hade någon dokumentation om vilka kontroller som utförts för att det intyg som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken skulle kunna utfärdas, visar att företaget inte kunde bevisa att de tillämpliga kraven i dokumentet om export- och importpolitiken hade uppfyllts. Företaget bestred att de indiska myndig-

heterna ännu inte hade kontrollerat att dess register överensstämde med kraven i dokumentet om export- och importpolitiken, men lade inte fram någon konkret bevisning för att styrka påståendet. Det hävdades också att den enda samarbetsvilliga tillverkarens faktiska förbrukning hade varit högre än standardnormerna för input/output för alla insatsvaror och att det inte förekommit någon alltför stor eftergift av tullar. Med tanke på den situation som konstaterades på plats (dvs. blandning av insatsvaror och tillverkade produkter, användning av olika standardnormer, frånvaron av de register över faktisk förbrukning som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken) och i väntan på att de indiska myndigheterna skulle utföra de nödvändiga sista kontrollåtgärderna, var det dock inte möjligt att göra någon beräkning av den faktiska förbrukningen och en resulterande alltför stor eftergift av tullar per tillstånd/licens och standardnorm. Alla ovanstående påståenden måste därför avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats

- (28) Befrielsen från importtull utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att den exportör som är föremål för undersökningen beviljas en förmån.
- (29) Systemen med förhandstillstånd för fysisk export och för mellanliggande leverans är dessutom uppenbarligen rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (30) Inget av de två delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte effektivt sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Själva standardnormerna för input/output kan inte anses vara ett system för kontroll av den faktiska förbrukningen, eftersom insatsvaror som importeras tullfritt enligt tillstånd/licenser med olika standardnormsföreskrifter blandas i samma tillverkningsprocess för en exportvara. Denna typ av process gör att de indiska myndigheterna inte tillräckligt noggrant kan kontrollera vilka mängder av insatsvaror som förbrukats vid exporttillverkningen och

med vilket standardnormsriktvärde de bör jämföras. De indiska myndigheterna har vidare antingen inte utfört eller ännu inte slutfört någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register över faktisk förbrukning. De indiska myndigheterna har dessutom inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Slutligen har de auktoriserade revisorernas inblandning i kontrollprocessen inte medfört några förbättringar, eftersom det inte finns några närmare regler för hur de auktoriserade revisorerna ska utföra de uppgifter som de anförtrots och de uppgifter som lades fram under undersökningen inte gjorde det möjligt att bevisa att ovannämnda regler i grundförordningen var uppfyllda.

(31) Dessa två delsystem är således utjämningsbara.

f) Beräkning av subventionens storlek

(32) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Här bör det noteras att grundförordningen inte föreskriver att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. Enligt avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

(33) Subventionsbeloppet för den exportör som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de varor som importerats inom ramen för de två delsystemen och som använts för den berörda produkten under översynsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från subventionsbeloppet i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(34) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga tillverkaren fastställdes till 8,2 % när det gäller detta system.

2. Tullkreditsystemet (i tabeller kallat DEPBS)

a) Rättslig grund

(35) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(36) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet

(37) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

(38) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att varorna sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exportransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

(39) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningskatt) eller användas på annat sätt.

(40) Ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet görs elektroniskt och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner utanför ansökningsperiodernas tidsfrister enligt kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Dessutom anges det tydligt i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) att ansökningar som kommer in efter det att tidsfristerna för inlämnande har löpt ut alltid kan behandlas mot påläggande av en mindre straffavgift (10 % av krediten).

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(41) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på tullkreditsystemet. Företaget hävdade att förmånen från tullkreditsystemet inte borde utjämnas, eftersom systemet inte utnyttjades för den berörda produkten. Man lade dock inte fram några argument för att bestrida det praktiska genomförandet av systemet enligt beskrivningen i skälen 37–40. Företaget hävdade också att enbart kreditbeloppet för den export som gjordes under översynsperioden borde användas vid beräkningen av den beviljade tullförmånen, men lade inte fram någon bevisning för varför den beräkningsmetod som användes vid såväl den aktuella som den tidigare undersökningen, som ledde till att de gällande åtgärderna infördes, inte skulle vara förenlig med bestämmelserna i grundförordningen. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsatser om tullkreditsystemet

(42) Tullkreditsystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

(43) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(44) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler

rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

f) Beräkning av subventionens storlek

(45) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen och den beräkningsmetod som användes i fråga om detta system i förordning (EG) nr 713/2005, beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Eventuella ändringar av tullkreditprocentsatserna som sker mellan det faktiska exporttillfället och utfärdandet av en tullkreditlicens kan inte retroaktivt inverka på förmånens storlek. Dessutom periodiserade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts.

(46) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som faststälts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(47) Subventionsatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 2,1 % när det gäller detta system.

3. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (i tabeller kallat EPCGS)

a) Rättslig grund

- (48) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (49) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (50) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. De indiska myndigheterna utfärdar en licens för detta, efter ansökan och mot en avgift. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. Till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

- (51) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (52) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Företaget hävdade att enligt god redovisningssed förbrukas kapitalvarorna vid tillverkningsprocessen. Här bör det noteras att företaget inte underbyggde detta påstående genom att ange vilken god redovisningssed som avsågs och tillhandahålla en analys av de relevanta bestämmelserna för detta system i dokumentet om export- och importpolitiken och definitionen av insatsvaror som förbrukas vid tillverkningsprocessen enligt bilaga II i grundförordningen. Man menade också att företagets avskrivningsperiod borde ha

använts som normal avskrivningsperiod. Ett sådant tillvägagångssätt skulle dock strida mot bestämmelserna i artikel 7.3 i grundförordningen. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (53) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

- (54) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

- (55) Detta system kan slutligen inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (56) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i antibiotikabranschen. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsrörelsen i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs, i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in, sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (57) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

4. Exportkreditsystemet (i tabeller kallat ECS)

a) Rättslig grund

- (58) Detta system beskrivs närmare i cirkulärskrivelse DBOD nr DIR. (Exp) BC 01/04.02.02/2007-08, som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (59) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (60) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

- (61) Centralbankens cirkulärskrivelse innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. Skillnaden i räntesatser kan vara mindre för företag som har god kreditvärdighet. Företag med hög kreditvärdighet kanske till och med kan erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (62) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på exportkreditsystemet. Företaget hävdade i) att det inte används några offentliga medel för beviljandet av exportkrediter i utländsk valuta, ii) att dess låga räntesatser i fråga om exportkrediter i utländsk valuta berodde på företagets höga kreditvärdighet, och iii) att den räntesats som användes som riktmärke för krediter i utländsk valuta inte borde vara densamma som den räntesats som

användes för krediter i indiska rupier. Här bör det noteras att exportkrediter både i indiska rupier och i utländsk valuta behandlas i samma cirkulärskrivelse från centralbanken, med det praktiska genomförande som beskrivs i skälen 60 och 61, och att de detaljerade och restriktiva bestämmelserna i cirkulärskrivelsen visar att finansieringen av exportkrediter i utländsk valuta och de räntesatser som tas ut är knutna till tydliga direktiv från myndigheterna. När det gäller den räntesats som användes som riktmärke, bör det noteras att det var företaget som rapporterade den för sin kredit i indiska rupier och att exportörerna, enligt gällande bestämmelser i centralbankens cirkulärskrivelsen, för samma exporttransaktion fritt kan välja mellan kredit i rupier och kredit i utländsk valuta. Det anses därför vara lämpligt att som riktmärke använda den enda räntesats som företaget rapporterat som sin normala räntesats i Indien. Dessa påståenden måste således avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) Slutsats om exportkreditsystemet

- (63) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelse enligt skäl 58 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än finansiering för den inhemska marknaden. Den anses vanligtvis vara riskablare, och omfattningen av den garanti som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, är ett rent affärsmässigt beslut hos en given affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Affärsbankerna är dessutom inte tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja eventuellt mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.
- (64) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i, ii eller iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten och följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av de indiska myndigheterna. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i den mening som avses i artikel 2.1 a iv andra strecksatsen i

grundförordningen, i det att affärsbankerna är bundna av villkoren, bl.a. de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken inte från de offentliga myndigheternas normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen. Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar, eftersom de förmånliga räntesatserna endast är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner, och subventionen anses därför vara knuten till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (65) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och den räntesats som skulle ha betalats för normala affärskrediter till den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (66) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 1,3 % när det gäller detta system.

5. System med befrielse från inkomstskatt

a) Systemet med befrielse från inkomstskatt

Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961

- (67) Enligt detta system kunde exportörer få en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinster från exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fanns i avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt.
- (68) Denna bestämmelse avskaffades från och med taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), och avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt medför således inga förmåner efter den 31 mars 2004. Den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fick ingen förmån inom ramen för detta sy-

stem under översynsperioden. Eftersom detta system har upphört, ska det således i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämnas.

b) Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat ITIRAD)

i) Rättslig grund

- (69) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling beskrivs närmare i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt från 1961.

ii) Stödberättigade företag och verksamheter

- (70) Företag som bedriver verksamhet inom bioteknik eller tillverkning av läkemedel, kemikalier, elektronisk utrustning, datorer, telekommunikationsutrustning eller andra artiklar som kan komma att meddelas senare kan få förmåner inom ramen för detta system.

iii) Praktiskt genomförande

- (71) För alla utgifter (andra än för mark eller byggnader) i samband med företagsinterna anläggningar för forskning och utveckling som godkänts av den indiska myndigheten för vetenskaplig och industriell forskning medges vid beräkning av inkomstskatten ett avdrag på 150 % av de faktiska kostnaderna. Genom att ett företag på detta sätt får ett avdrag för 50 % fiktiva kostnader (dvs. kostnader som faktiskt inte uppstått) minskas på ett konstgjort sätt beskattningsunderlaget för inkomstskatt och därigenom den inkomstskatt som betalas.

iv) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (72) Det inkom inga synpunkter rörande systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling efter meddelandet av uppgifter.

v) Slutsats om systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling

- (73) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Den konstgjorda minskningen av beskattningsunderlaget för inkomstskatt enligt avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär att de indiska myndigheterna förlorar skatteintäkter som de annars skulle ha fått. Minskningen av inkomstskatt innebär dessutom att företaget får en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.

(74) Ordalydelsen i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt bevisar att detta system enligt lag är selektivt i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen och att systemet därför är utjämningsbart. Rätten att omfattas av detta system styrs inte av objektiva kriterier, som enligt artikel 3.2 b i grundförordningen ska vara neutrala. Förmåner inom ramen för detta system är endast tillgängliga för vissa näringsgrenar, eftersom de indiska myndigheterna inte har gjort systemet tillgängligt för alla sektorer. Denna begränsning innebär att systemet är selektivt, i det att begreppet "grupp av företag eller industrier" i artikel 3.2 i grundförordningen är synonymt med att systemet begränsas till vissa sektorer. Denna begränsning är inte ekonomisk till sin karaktär och tillämpas inte generellt, t.ex. en begränsning på grundval av antalet anställda eller företagets storlek.

vi) *Beräkning av subventionens storlek*

(75) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan beloppet av inkomstskatt för översynsperioden med eller utan tillämpning av bestämmelserna i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(76) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

6. *Fokusmarknadssystemet (i tabeller kallat FMS)*

a) *Rättslig grund*

(77) Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i kapitel 3.9 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 3.20 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(78) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(79) Inom ramen för detta system berättigar export av alla produkter till de länder som anges i bilaga 37-C till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) till en tull-

kredit motsvarande 2,5 % av fob-värdet av sådana produkter som exporteras inom ramen för systemet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag. Inte heller vissa typer av produkter, t.ex. diamanter, ädelmetaller, malm, spannmål, socker och petroleumprodukter, omfattas av systemet.

(80) Tullkrediterna inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och är giltiga i 24 månader från och med dagen för utfärdande av det motsvarande intyget om berättigande till krediterna. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller varor, inbegripet kapitalvaror.

(81) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna sänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts [bank realisation certificates]) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(82) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren synpunkter på fokusmarknadssystemet. Företaget menade att systemet geografiskt rör andra länder och därför inte kan utjämnas av gemenskapen. Företaget kunde dock inte bestrida vare sig det praktiska genomförandet av systemet eller det sätt på vilket förmånen inom ramen för fokusmarknadssystemet används (se skälen 79–81). Följaktligen måste detta påstående avvisas. Företaget påpekade också med rätta ett beräkningsfel som beaktades vid beräkningen av subventionsbeloppet.

e) *Slutsats om fokusmarknadssystemet*

(83) Fokusmarknadssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En tullkredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (84) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (85) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Exportörer är berättigade till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna inom ramen för fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror, medan godkända restitutionssystem i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte kan omfatta kapitalvaror, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (86) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden, i enlighet med den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (87) Subventionssatsen under översynsperioden för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fastställdes till 0,1 % när det gäller detta system.

III. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (88) I förordning (EG) nr 713/2005 fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till 35,1 % för den enda exporterande tillverkare som var samarbetsvillig i denna partiella interimsoversyn.
- (89) Vid denna partiella interimsoversyn fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till 11,9 %, i enlighet med nedanstående tabell.

FÖRETAG \ SYSTEM	AAS	DEPBS	EPCGS	ECS	ITIRAD	FMS	Totalt
	%	%	%	%	%	%	%
Ranbaxy Laboratories Ltd	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Med hänsyn till ovanstående uppgifter, är slutsatsen att subventioneringsnivån när det gäller den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har minskat.

IV. Utjämningsåtgärder

- (91) I enlighet med bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen och grunden för denna partiella interimsoversyn enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande, konstateras det att subventioneringsnivån för den enda samarbetsvilliga tillverkaren har sjunkit från 35,1 % till 11,9 % och att den utjämningsstullsats som infördes för denna exporterande tillverkare genom förordning (EG) nr 713/2005 därför måste ändras i enlighet med detta.

- (92) Här påminns det om att enligt förordning (EG) nr 713/2005 var subventioneringssatsen för Ranbaxy Laboratories Ltd högre än nivån för undanröjande av skada. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen ansågs den lägre tull som motsvarar nivån för undanröjande av skada vara tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin, och den utjämningsstullsats som är tillämplig på import från Ranbaxy Laboratories Ltd fastställdes följaktligen till 30,3 %.

- (93) Med hänsyn till ovanstående och med tanke på att subventioneringssatsen nu är lägre än nivån för undanröjande av skada, fastställs den individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som ska tillämpas på den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, Ranbaxy Laboratories Ltd, till 11,9 %.

- (94) När det gäller övriga företag, som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn, noteras det att den faktiska utformningen av de undersökta systemen och deras utjämningsbarhet inte har ändrats sedan den tidigare undersökningen. Det finns alltså ingen anledning att göra en ny beräkning av subventionerings- och tullsatserna för de företag som inte var samarbetsvilliga i denna partiella interimsoversyn. Följaktligen förblir de tullsats som är tillämpliga på alla andra parter än Ranbaxy Laboratories Ltd och som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 713/2005 oförändrade.
- (95) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som anges i denna förordning återspeglar situationen under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkten som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa sats utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "övriga företag".
- (96) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningsstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar i företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen bemyndigas härmed att, efter samråd med rådgivande kommittén, ändra förordningen i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 713/2005 ska ersättas med följande:

"2. Följande tullsats ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för importerade produkter som tillverkats i Indien av nedanstående företag:

- 17,3 % för KDL Biotech Ltd, Mumbai (Taric-tilläggsnummer A580),
- 28,1 % för Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh (Taric-tilläggsnummer A581),
- 25,3 % för Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (Taric-tilläggsnummer A582),
- 11,9 % för Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (Taric-tilläggsnummer 8221),
- 28,1 % för Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad (Taric-tilläggsnummer A583),
- 28,1 % för Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh (Taric-tilläggsnummer A584),
- 32 % för övriga företag (Taric-tilläggsnummer 8900)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 2008.

På rådets vägnar

M. ALLIOT-MARIE

Ordförande

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B, J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200, BE-1049 Bryssel.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1177/2008**av den 28 november 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 november 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	AL	25,7
	MA	54,0
	TR	71,8
	ZZ	50,5
0707 00 05	EG	188,1
	JO	167,2
	MA	58,1
	TR	83,7
	ZZ	124,3
0709 90 70	MA	64,8
	TR	122,0
	ZZ	93,4
0805 20 10	MA	66,8
	TR	65,0
	ZZ	65,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,3
	HR	24,9
	IL	75,4
	TR	69,2
	ZZ	56,0
0805 50 10	MA	64,0
	TR	71,5
	ZA	117,7
	ZZ	84,4
0808 10 80	CA	88,7
	CL	67,1
	CN	54,0
	MK	32,9
	US	102,5
	ZA	112,2
	ZZ	76,2
0808 20 50	CN	32,1
	TR	103,0
	ZZ	67,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1178/2008

av den 28 november 2008

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik och kommissionens förordningar (EG) nr 1503/2006 och (EG) nr 657/2007 i syfte att anpassa dem till revideringen av de statistiska klassifikationerna Nace och CPA

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1165/98 av den 19 maj 1998 om konjunkturstatistik ⁽¹⁾, särskilt artikel 17 b, e och j, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 1165/98 fastställdes en gemensam ram för produktionen av kortperiodisk gemenskapsstatistik om konjunkturutvecklingen.
- (2) Kommissionens förordning (EG) nr 1503/2006 av den 28 september 2006 om tillämpning och ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik när det gäller variabeldefinitionerna, variabelförteckningen och frekvensen för sammanställning av data ⁽²⁾ innehåller metoddefinitioner för de variabler som används inom konjunkturstatistiken.
- (3) I kommissionens förordning (EG) nr 657/2007 av den 14 juni 2007 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik när det gäller fastställandet av europeiska urvalsplaner ⁽³⁾ fastställdes reglerna och villkoren för dataöverföring från de medlemsstater som deltar i de europeiska urvalsplanerna för konjunkturstatistik.
- (4) Variabelförteckningen, uppdelningen och aggregeringen av vissa variabler samt reglerna och villkoren för de europeiska urvalsplanerna måste uppdateras till följd av att det antagits två nya förordningar, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om änd-

ring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 451/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en ny statistisk indelning av produkter efter näringsgren (CPA) och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3696/93 ⁽⁵⁾.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för det statistiska programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Ändring av förordning (EG) nr 1165/98**

Bilaga A till förordning (EG) nr 1165/98 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

*Artikel 2***Ändring av förordning (EG) nr 1503/2006**

Bilaga I till förordning (EG) nr 1503/2006 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

*Artikel 3***Ändring av förordning (EG) nr 657/2007**

Bilagan till förordning (EG) nr 657/2007 ska ersättas med bilaga III till den här förordningen.

*Artikel 4***Ikraftträdande**Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

⁽¹⁾ EGT L 162, 5.6.1998, s. 1.⁽²⁾ EUT L 281, 12.10.2006, s. 15.⁽³⁾ EUT L 155, 15.6.2007, s. 7.⁽⁴⁾ EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 65.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Bilaga A till förordning (EG) nr 1165/98 ska ändras på följande sätt:

1. Punkterna 10 och 11 i avsnitt c ("Förteckning över variabler") ska ersättas med följande:

"10. Uppgifter om producentpriser och importpriser (310, 311, 312 och 340) krävs inte för följande grupper eller undergrupper i Nace rev. 2 respektive CPA: 07.21, 24.46, 25.4, 30.1, 30.3, 30.4 och 38.3. Uppgifter om importpriser (340) krävs inte heller för huvudgrupperna 09, 18, 33 och 36 i CPA. Förteckningen över de verksamheter för vilka det inte är obligatoriskt att lämna uppgifter får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 18.

11. Variabeln importpriser (340) ska beräknas på grundval av produkter enligt CPA. De importerande verksamheterna får vara klassificerade inom en sektor som inte ingår i avdelningarna B–D i Nace rev. 2."

2. Texten under rubrik f ("Grad av noggrannhet") ska ändras på följande sätt:

2.1 Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Variabeln importpriser (340) ska översändas för samtliga industriprodukter, avdelningarna B–D i CPA och de industriella huvudgrupperna enligt förordning (EG) nr 586/2001, ändrad genom förordning (EG) nr 656/2007, på grundval av produktgrupper i CPA. Denna variabel behöver inte översändas av de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta."

2.2 Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

"9. Variablerna för exportmarknader (122, 132 och 312) ska översändas med uppdelning på länder i och utanför euroområdet. Uppdelningen ska tillämpas på den totala industrin enligt avdelningarna B–E i Nace rev. 2, de industriella huvudgrupperna samt nivåerna avdelning (en bokstav) och tvåsiffrig huvudgrupp i Nace rev. 2. Uppgifter om avdelningarna D och E i Nace rev. 2 krävs inte för variabel 122. Vidare ska variabeln importpriser (340) översändas med uppdelning på länder i och utanför euroområdet. Uppdelningen ska tillämpas på den totala industrin enligt avdelningarna B–D i CPA, de industriella huvudgrupperna samt nivåerna avdelning (en bokstav) och tvåsiffrig huvudgrupp i CPA. För uppdelningen på länder i och utanför euroområdet får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastställa villkoren för tillämpning av europeiska stickprovsundersökningar enligt artikel 4.2 d första stycket. I en europeisk stickprovsundersökning får räckvidden för variabeln importpriser begränsas till att endast omfatta import av produkter från länder utanför euroområdet. Uppdelningen på länder i och utanför euroområdet för variablerna 122, 132, 312 och 340 behöver inte tillämpas av de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta.

10. De medlemsstater vars totala förädlingsvärde i avdelningarna B, C, D och E i Nace rev. 2 (respektive avdelningarna B, C och D i CPA för importpriser) under ett givet basår utgör mindre än 1 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen behöver endast översända uppgifter för total industri, industriella huvudgrupper och avdelning i Nace rev. 2 eller avdelning i CPA."

BILAGA II

Bilaga I till förordning (EG) nr 1503/2006 ska ändras på följande sätt:

Under rubriken "Variabel: 340 Importpriser" ska sista strecksatsen i fjärde stycket ersättas med följande:

"— Endast produkter inom avdelningarna B, C och D i CPA ska ingå. Tjänster i anknytning härtill ska inte ingå."

BILAGA III

Bilagan till förordning (EG) nr 657/2007 ska ersättas med följande:

"BILAGA

132 ORDERINGÅNG EXPORTMARKNAD

Medlemsstat	Berörda näringsgrenar (Nace rev. 2) i den europeiska urvalsplanen
Belgien	13, 14, 17, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 29
Irland	14, 20, 21, 26, 27
Cypern	20, 21
Malta	26
Nederländerna	17, 20, 21, 25, 26, 28
Finland	17, 20, 21, 24, 26, 27, 28

312 PRODUCENTPRISER PÅ EXPORTMARKNAD

Medlemsstat	Berörda näringsgrenar (Nace rev. 2) i den europeiska urvalsplanen
Belgien	08, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 29, 31, 32, 35
Irland	05, 07, 08, 10, 11, 18, 20, 21, 26
Cypern	10, 11, 20, 21, 26
Malta	12, 14, 26
Finland	05, 07, 08, 16, 17, 19, 24, 26, 28
Slovenien	14, 16, 22, 25, 31

340 IMPORTPRISER

Medlemsstat	Berörda produkter (CPA) i den europeiska urvalsplanen
Belgien	08.99, 10.32, 10.51, 12.00, 13.10, 15.12, 16.10, 19.20, 20.13, 20.14, 20.16, 20.59, 21.10, 21.20, 22.11, 22.19, 23.12, 23.14, 23.19, 23.70, 24.10, 25.73, 28.11, 28.24, 28.41, 28.92, 29.10, 29.32, 30.91, 31.00, 31.09, 32.50
Irland	10.13, 10.82, 17.21, 17.22, 17.29, 20.42, 25.11, 26.11, 26.20, 26.30, 28.23, 32.50
Cypern	19.20
Luxemburg	26.20
Malta	12.00
Österrike	16.10, 23.13, 25.11, 25.94, 26.20, 26.30, 28.11, 28.92, 35.11
Portugal	05.10, 06.10
Finland	07.29, 16.10, 22.21, 23.20, 24.10, 26.30, 28.22, 31.09, 35.11
Slovenien	24.10"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1179/2008**av den 28 november 2008****om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets direktiv 2008/55/EG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder⁽¹⁾, särskilt artikel 22, och

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för artiklarna 4.2, 4.4, 5.2, 5.3, 7, 8, 9, 11, 12.1, 12.2, 14, 18.3 och 24 i direktiv 2008/55/EG.

av följande skäl:

Vidare fastställs tillämpningsföreskrifter för omräkning, överföring av indrivna belopp, fastställande av ett minimibelopp för fordringar för vilka bistånd får begäras samt för hur meddelanden kan överföras mellan myndigheter.

(1) Tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2008/55/EG fastställs i kommissionens direktiv 2002/94/EG⁽²⁾. Erfarenheten har emellertid visat att ett direktiv, på grund av den juridiska ställning ett sådant har, inte är det mest effektiva instrumentet för att åstadkomma ett enhetligt förfarande för ömsesidigt bistånd. Direktivet bör därför ersättas med en förordning.

Artikel 2

I denna förordning gäller följande definitioner:

(2) För att underlätta utbytet av information mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter bör varje begäran om bistånd och alla åtföljande handlingar och upplysningar, i görligaste mån, översändas på elektronisk väg.

1. *överföring på elektronisk väg*: överföring med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signal-kompression) av uppgifter, via ledning, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel.

(3) För att säkra att det är de uppgifter och de upplysningar som behövs som översänds bör det utarbetas förlagor till de olika formulärens för begäran om ömsesidigt bistånd nationella myndigheter emellan. De elektroniska formulärens struktur och utformning bör kunna anpassas efter det elektroniska kommunikationssystemets krav och möjligheter utan att förlagorna behöver ändras, förutsatt att begäran fortfarande innehåller de nödvändiga uppgifter och den information som krävs.

2. *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som grundas på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI) och som utvecklats av gemenskapen för alla överföringar på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på tull- och beskattningsområdet.

(4) För att kommissionen regelbundet ska kunna utvärdera vilka resultat direktiv 2008/55/EG har gett och hur effektivt förfarandena i direktivet har fungerat bör det fastställas vilken information medlemsstaterna ska meddela kommissionen varje år.

KAPITEL II

BEGÄRAN OM UPPLYSNINGAR

Artikel 3

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från indrivningskommittén.

En begäran om upplysningar enligt artikel 4 i direktiv 2008/55/EG ska innehålla de uppgifter och de upplysningar som anges i förlagan till formuläret i bilaga I till denna förordning.

Om en liknande begäran har sänts till en annan myndighet ska den sökande myndigheten i sin begäran om upplysningar ange namnet på den myndigheten.

(1) EUT L 150, 10.6.2008 s. 28.

(2) EGT L 337, 13.12.2002, s. 41.

Artikel 4

Begäran om upplysningar kan avse

1. gäldenären,
2. varje annan person som är skyldig att betala fordran enligt gällande lag i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen,
3. varje tredje man som innehar tillgångar som tillhör någon av de personer som avses i led 1 eller 2.

Artikel 5

1. Den anmodade myndigheten ska bekräfta mottagandet av begäran om upplysningar så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.
2. Omedelbart efter mottagandet av begäran ska den anmodade myndigheten i förekommande fall uppmana den sökande myndigheten att lämna alla ytterligare nödvändiga upplysningar. Den sökande myndigheten ska lämna alla ytterligare nödvändiga upplysningar som den normalt har tillgång till.

Artikel 6

1. Den anmodade myndigheten ska översända alla begärda upplysningar till den sökande myndigheten så snart de erhållits.
2. Om inga eller endast delar av de begärda upplysningarna går att få fram inom rimlig tid med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om detta och ange skälen därtill.

Under alla omständigheter ska den anmodade myndigheten senast sex månader från den dag då mottagandet av begäran har bekräftats underrätta den sökande myndigheten om resultatet av de undersökningar som genomförts för att få fram de begärda upplysningarna.

Mot bakgrund av de upplysningar som mottagits från den anmodade myndigheten, kan den sökande myndigheten begära att denna fortsätter undersökningen. En sådan begäran ska göras inom två månader efter mottagandet av underrättelsen om resultatet av de undersökningar som genomförts av den anmodade myndigheten, och ska av denna behandlas i enlighet med de bestämmelser som gäller för den ursprungliga begäran.

Artikel 7

Om den anmodade myndigheten beslutar att inte efterkomma begäran om upplysningar, ska den underrätta den sökande myndigheten om skälen till sin vägran och särskilt ange de

bestämmelser i artikel 4 i direktiv 2008/55/EG som den åberopar. En sådan underrättelse ska lämnas av den anmodade myndigheten så snart den fattat sitt beslut och under alla omständigheter inom tre månader från den dag då mottagandet av begäran bekräftades.

Artikel 8

Den sökande myndigheten kan när som helst återkalla en begäran om upplysningar som den har sänt till den anmodade myndigheten. Beslutet att återkalla begäran ska sändas till den anmodade myndigheten.

KAPITEL III

BEGÄRAN OM DELGIVNING*Artikel 9*

En begäran om delgivning enligt artikel 5 i direktiv 2008/55/EG ska innehålla de uppgifter och de upplysningar som anges i förlagan till formuläret i bilaga II till denna förordning.

Originalen eller en bestyrkt kopia av den handling eller det beslut som begäran om delgivning avser ska bifogas begäran.

Artikel 10

Begäran om delgivning kan avse en fysisk eller juridisk person som i enlighet med gällande lag i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen ska underrättas om en handling eller ett beslut som rör personen i fråga.

Begäran om delgivning ska innehålla en hänvisning till de regler för att bestrida fordran eller dess indrivning som gäller i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen, i den mån som detta inte anges i den handling eller det beslut som begäran om delgivning avser.

Artikel 11

1. Den anmodade myndigheten ska bekräfta mottagandet av begäran om delgivning så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.

Vid mottagandet av begäran om delgivning ska den anmodade myndigheten omgående vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa delgivningen enligt gällande lag i den medlemsstat där myndigheten är belägen.

Om det är nödvändigt ska den anmodade myndigheten begära ytterligare upplysningar av den sökande myndigheten, men detta får inte medföra en risk för att den sista dagen för delgivning enligt begäran om delgivning löper ut.

Den sökande myndigheten ska lämna alla ytterligare upplysningar som den normalt har tillgång till.

2. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om dagen för delgivningen så snart denna har ägt rum genom att bekräfta delgivningen på formuläret för begäran om delgivning och återsända detta till den sökande myndigheten.

KAPITEL IV

BEGÄRAN OM INDRIVNING ELLER OM SÄKERHETSÅTGÄRDER

Artikel 12

1. En begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder enligt artikel 6 respektive artikel 13 i direktiv 2008/55/EG ska innehålla de uppgifter och de upplysningar som anges i förlagan till formuläret i bilaga III till denna förordning.

Begäran ska innehålla en deklARATION om att de villkor för inledandet av förfarandet för ömsesidigt bistånd som anges i direktiv 2008/55/EG har uppfyllts.

2. Exekutionstiteln i original eller en styrkt kopia av denna ska åtfölja begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder. En enda exekutionstitel kan utfärdas för flera fordringar om de gäller en och samma person.

Vid tillämpningen av artiklarna 13-20 i denna förordning ska alla fordringar som omfattas av samma exekutionstitel anses utgöra en enda fordran.

Artikel 13

Begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder kan gälla varje person som avses i artikel 4.

Artikel 14

1. Om valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen är en annan än i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen, ska den sökande myndigheten ange beloppet för den fordran som ska drivas in i bägge valutorna.

2. Den växelkurs som ska användas för tillämpningen av punkt 1 ska vara den senaste säljkurs, som den dag då begäran om indrivning undertecknas, noteras på den eller de valutamarknader som är mest representativa i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen.

Artikel 15

1. Den anmodade myndigheten ska, så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet av begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder,

a) bekräfta mottagandet av begäran,

b) uppmana den sökande myndigheten att komplettera begäran om den inte innehåller de upplysningar eller andra uppgifter som nämns i artikel 7 i direktiv 2008/55/EG.

2. Om den anmodade myndigheten inte vidtar begärda åtgärder inom den tremånadersperiod som anges i artikel 8 i direktiv 2008/55/EG ska den, så snart som möjligt och i varje fall inom sju dagar efter utgången av denna period, underrätta den sökande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte har respekterats.

Artikel 16

Om det i ett enskilt fall inte är möjligt att inom rimlig tid driva in hela eller en del av fordran eller vidta säkerhetsåtgärder, ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om detta och ange skälen därtill.

Den anmodade myndigheten ska, senast vid utgången av varje sexmånadersperiod efter den dag då mottagandet av begäran bekräftats, underrätta den sökande myndigheten om det aktuella läget för eller resultatet av förfarandet för indrivning eller för vidtagande av säkerhetsåtgärder.

Mot bakgrund av de upplysningar som tas emot från den anmodade myndigheten kan den sökande myndigheten begära att denna återupptar förfarandet för indrivning eller för vidtagande av säkerhetsåtgärder. En sådan begäran ska göras inom två månader efter mottagandet av underrättelsen om resultatet av förfarandet, och den ska behandlas av den anmodade myndigheten i enlighet med de bestämmelser som gäller för den ursprungliga begäran.

Artikel 17

1. Alla åtgärder för att bestrida fordran eller exekutionstiteln som vidtas i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen ska meddelas den anmodade myndigheten av den sökande myndigheten, så snart den senare fått kännedom om åtgärderna.

2. Om de lagar och andra författningar samt den administrativa praxis som gäller i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen inte medger säkerhetsåtgärder eller indrivning med stöd av artikel 12.2 andra stycket i direktiv 2008/55/EG, ska den anmodade myndigheten, så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet av det meddelande som avses i punkt 1, underrätta den sökande myndigheten om detta.

3. Alla åtgärder som vidtas i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen för återbetalning av indrivna summor eller för gottgörelse, i samband med indrivning enligt artikel 12.2. andra stycket i direktiv 2008/55/EG, av en fordran som har bestridits, ska av den anmodade myndigheten, så snart denna fått kännedom om åtgärderna, meddelas den sökande myndigheten.

Den anmodade myndigheten ska så långt möjligt göra den sökande myndigheten delaktig i förfarandena för betalning av det belopp som ska återbetalas och av den gottgörelse som ska utgå. På motiverad begäran av den anmodade myndigheten ska den sökande myndigheten inom två månader från det att den tog emot begäran överföra de belopp som återbetalats och den gottgörelse som betalats.

Artikel 18

1. Om det saknas anledning till begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder till följd av att fordran betalas eller upphör att gälla eller av något annat skäl, ska den sökande myndigheten omedelbart underrätta den anmodade myndigheten, så att denna kan avbryta de åtgärder den inlett.

2. Om det fordringsbelopp som begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder avser av någon anledning ändras, ska den sökande myndigheten underrätta den anmodade myndigheten om detta och vid behov utfärda en ny exekutionstitel.

3. Om ändringen medför att fordringsbeloppet minskar, ska den anmodade myndigheten fortsätta med de åtgärder den inlett för indrivning eller vidtagande av säkerhetsåtgärder, men åtgärderna ska begränsas till det belopp som kvarstår.

Om den anmodade myndigheten, vid den tidpunkt då den underrättas om att fordringsbeloppet minskat, redan har drivit in ett belopp som överstiger det belopp som kvarstår men ännu inte inlett överföringsförfarandet enligt artikel 19, ska den återbetala det överskjutande beloppet till den person som är berättigad till det.

4. Om justeringen medför att fordringsbeloppet ökar, ska den sökande myndigheten så snart som möjligt sända en ny begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder till den anmodade myndigheten.

Den nya begäran ska i möjligaste mån behandlas av den anmodade myndigheten samtidigt med den ursprungliga begäran från den sökande myndigheten. Om det, med hänsyn till hur långt det ursprungliga förfarandet framskridit, inte är möjligt att behandla den nya begäran tillsammans med den ursprungliga begäran, är den anmodade myndigheten skyldig att tillmötesgå den nya begäran endast om denna avser ett belopp som minst motsvarar det som anges i artikel 25.2.

5. Vid omräkningen av det justerade fordringsbeloppet till valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen ska den sökande myndigheten använda samma växelkurs som i sin ursprungliga begäran.

Artikel 19

Alla belopp som drivits in av den anmodade myndigheten, i förekommande fall även ränta i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/55/EG, ska överföras till den sökande myndigheten i valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen. Denna överföring ska ske inom en månad från den dag då indrivningen verkställdes.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får komma överens om andra bestämmelser för överföring av belopp som understiger tröskelvärdet i artikel 25.2 i denna förordning.

Artikel 20

Oavsett belopp som uppburits av den anmodade myndigheten i form av ränta enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/55/EG ska fordran anses ha drivits in i förhållande till indrivningen av beloppet uttryckt i den nationella valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, beräknat på grundval av den växelkurs som avses i artikel 14.2 i denna förordning.

KAPITEL V

ÖVERFÖRING AV MEDDELANDEN

Artikel 21

1. Varje begäran om bistånd, exekutionstitel, kopia av dessa, andra underlag, samt all annan information som översänds i samband med en begäran, ska i görligaste mån översändas på elektronisk väg via CCN/CSI-nätet.

De handlingar som översänds på elektronisk väg eller utskrifter av dessa ska anses ha samma rättsliga status som handlingar som skickas per post.

2. Om den sökande myndigheten översänder en kopia av en exekutionstitel eller annan handling ska den intyga att kopian överensstämmer med originalet, genom att myndigheten på kopian anger "Bestyrkt kopia", på det eller de officiella språken i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen, samt den bestyrkande tjänstemannens namn och datum för bestyrkandet.

3. Om en begäran om ömsesidigt bistånd översänds på elektronisk väg får den struktur och utformning som anges i artikel 3 första stycket, artikel 9 första stycket och i artikel 12.1 anpassas efter det elektroniska kommunikationssystemet krav och möjligheter, på villkor att innehållet inte ändras.

4. Om en begäran inte kan översändas på elektronisk väg ska den skickas per post. I sådana fall ska begäran undertecknas av en tjänsteman vid den sökande myndigheten, som är behörig att skicka en sådan begäran.

Artikel 22

Varje medlemsstat ska utse en central enhet med huvudansvar för elektronisk kommunikation med andra medlemsstater. Enheten ska vara ansluten till CCN/CSI-nätet.

Om flera myndigheter utses i en medlemsstat för tillämpningen av denna förordning, ska den centrala enheten ansvara för att vidarebefordra alla elektroniska meddelanden mellan dessa myndigheter och övriga medlemsstaters centrala enheter.

Artikel 23

1. Om medlemsstaternas behöriga myndigheter lagrar uppgifter i elektroniska databaser och utbyter sådana uppgifter på elektronisk väg, ska de vidta alla åtgärder som krävs för att se till att alla upplysningar som överförs enligt denna förordning, oavsett på vilket sätt detta görs, hanteras konfidentiellt.

Upplysningarna ska omfattas av tystnadsplikt och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som tar emot dem.

2. Tillgång till upplysningarna enligt punkt 1 får endast ges till de personer och myndigheter som avses i artikel 16 i direktiv 2008/55/EG.

Sådana upplysningar får användas i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden för indrivning av fordringar avseende avgifter, tullar, skatter eller andra åtgärder enligt artikel 2 i direktiv 2008/55/EG.

Personer som i vederbörlig ordning har ackrediterats av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet får ta del av dessa upplysningar endast i den utsträckning det är nödvändigt för CCN/CSI-nätets underhåll och utveckling.

3. Om medlemsstaternas behöriga myndigheter kommunicerar på elektronisk väg ska de vidta alla åtgärder som krävs för att se till att all sådan kommunikation är godkänd i vederbörlig ordning.

Artikel 24

Upplysningar och andra uppgifter som den anmodade myndigheten lämnar till den sökande myndigheten ska avfattas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen eller på ett annat språk som den sökande och den anmodade myndigheten kommer överens om.

KAPITEL VI

RÄTT ATT BEGÄRA BISTÅND OCH VÄGRAN ATT EFTERKOMMA EN BEGÄRAN OM BISTÅND

Artikel 25

1. En begäran om bistånd kan göras av den sökande myndigheten beträffande antingen en enda fordran eller flera fordringar om dessa ska drivas in från en och samma person.

2. En begäran om bistånd får inte göras om det sammanlagda beloppet av den eller de relevanta fordringarna enligt artikel 2 i direktiv 2008/55/EG understiger 1 500 euro.

Artikel 26

Om den anmodade myndigheten med stöd av artikel 14 första stycket i direktiv 2008/55/EG beslutar att inte bevilja bistånd ska den underrätta den sökande myndigheten om skälen till sin vägran. En sådan underrättelse ska lämnas av den anmodade myndigheten så snart den har fattat sitt beslut och under alla omständigheter inom tre månader från den dag då begäran om bistånd togs emot.

KAPITEL VII

BESTÄMMELSER OM ERSÄTTNING

Artikel 27

Varje medlemsstat ska utse minst en tjänsteman som ska vara behörig att överenskomma om en ordning för ersättning enligt artikel 18.3 i direktiv 2008/55/EG.

Artikel 28

1. Om den anmodade myndigheten beslutar att begära ersättning, ska den underrätta den sökande myndigheten om skälen till att den anser att indrivningen av fordran innebär ett särskilt problem, medför mycket höga kostnader eller berör kampen mot den organiserade brottsligheten.

Den anmodade myndigheten ska bifoga en noggrann uppskattning av de kostnader för vilka den begär ersättning av den sökande myndigheten.

2. Den sökande myndigheten ska bekräfta mottagandet av begäran om ersättning så snart som möjligt och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.

Den sökande myndigheten ska inom två månader från den dag då mottagandet av den ovannämnda begäran har bekräftats underrätta den anmodade myndigheten om huruvida och i vilken utsträckning den samtycker till den föreslagna ersättningen.

3. Om den sökande och den anmodade myndigheten inte når en överenskommelse om ersättningen ska den anmodade myndigheten fortsätta indrivningsförfarandet på normalt sätt.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 29*

Varje medlemsstat ska före den 15 mars varje år och så långt möjligt på elektronisk väg underrätta kommissionen om hur förfarandena enligt direktiv 2008/55/EG har tillämpats och om vilka resultat som nåtts under det föregående kalenderåret.

Underrättelsen ska innehålla de uppgifter som anges i förslaget till formuläret i bilaga IV till denna förordning.

Om annan information översänds, till exempel om för vilken typ av fordringar som det har begärts eller beviljats bistånd för, ska underrättelsen innehålla de uppgifter som anges i förslaget i bilaga V till denna förordning.

Artikel 30

Varje medlemsstat ska meddela de övriga medlemsstaterna och kommissionen namn på och adress till de myndigheter som är behöriga för tillämpningen av denna förordning samt namn på de tjänstemän som är behöriga att ingå överenskommelser enligt artikel 18.3 i direktiv 2008/55/EG.

Artikel 31

Direktiv 2002/94/EG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 32

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Referens (*): AA_RA_aaaaaaaaaaaa_rrrrrrrrrrr_20ÅÅMMDD_x(XXX)_RI

(*) Referensnummer:

- AA: ISO-kod för den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen.
- RA: ISO-kod för den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.
- aaaaaaaaaaaaa: referensnummer (alfanumeriskt) hos den sökande myndigheten.
- rrrrrrrrrrr: referensnummer (alfanumeriskt) hos den anmodade myndigheten.
- 20ÅÅMMDD: datum då den ursprungliga begäran skickas (år, månad, dag).
- x(XXX): uppgifter om vilken typ av fordran det är fråga om (i enlighet med artikel 2 i direktiv 2008/55/EG):
 - a: jordbruksavgifter (artikel 2 a)
 - b: sockeravgifter (artikel 2 b)
 - c: importtullar (artikel 2 c)
 - d: exporttullar (artikel 2 d)
 - e: mervärdesskatt (artikel 2 e)
 - f: punktskatter (artikel 2 f)
 - g: skatter på inkomst och förmögenhet (artikel 2 g)
 - h: beskattning av försäkringspremier (artikel 2 h)

Exempel: "cef" = importtullar + mervärdesskatt + punktskatter.

Anmärkning: När begäran fylls i måste hänsyn tas till vilken behörighet den anmodade myndigheten har.

- RI = begäran om upplysningar (RN = begäran om delgivning och RR = begäran om indrivning eller säkerhetsåtgärder).

(*) Instruktioner för hur detta formulär ska fyllas i:

- Kryssa för lämpligt alternativ i de olika fälten .
- De uppgifter som är understrukna måste fyllas i.
- Övriga uppgifter ska fyllas i om de finns tillgängliga. Tänk på att ju bättre underlaget är desto bättre blir den anmodade myndighetens svar och desto fortare kan den skicka det.

BEGÄRAN OM UPPLYSNINGAR	
på grundval av artikel 4 i direktiv 2008/55/EG	
1. MEDLEMSSTAT DÄR DEN SÖKANDE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Sökande myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> <u>Tfn:</u> Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som inleder begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:
2. MEDLEMSSTAT DÄR DEN ANMODADE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Anmodad myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> <u>Tfn:</u> Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som handlägger begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:

3. STYRKANDE AV ATT VILLKOREN FÖR BEGÄRANDE AV BISTÅND UPPFYLLS

A. Fordrans/fordringarnas ålder

Denna begäran avser en fordran (fordringar) som, vid den tidpunkt då den ursprungliga begäran om bistånd gjordes,

- inte var mer än fem år gamla,
 var mer än fem år gamla,

räknat från den dag då exekutionstiteln utfärdades (när det gäller fordringar och exekutionstitlar som bestrids, räknat från den tidpunkt då fordran eller exekutionstiteln inte längre kan bestridas) (artikel 14 första stycket led b i direktiv 2008/55/EG).

- Denna begäran avser en fordran som är mer än fem år gammal och bygger på följande omständigheter: **Gemensamt språk eller översättning erfordras**
 Denna begäran är kopplad till begäran av 20ÅÅ/MM/DD, vilken har handlagts av den anmodade myndigheten under följande referensnummer:

B. Belopp som fordran/fordringarna avser

Sammanlagt belopp som fordran/fordringarna avser (inklusive ränta, avgifter och omkostnader) (ange båda medlemsstaternas valutor):

4. UPPLYSNINGAR OM BEGÄRAN

A. Andra anmodade myndigheter

- En liknande begäran har skickats till följande behörig(a) myndighet(er) inom den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen:
 En liknande begäran har skickats till följande behörig(a) myndighet(er) i följande medlemsstat(er):

B. Hemlighållande av begäran för den berörda personen

- På den sökande myndighetens vägnar ombeds den anmodade myndigheten att inte informera den eller de berörda personerna om denna begäran.

5. UPPLYSNINGAR OM DEN BERÖRDA PERSONEN

A. Följande upplysningar ska lämnas

- För fysiska personer:*
Förnamn (samtliga):
Efternamn:
Namn som ogift:
Födelsedatum:
Födelseort:
Momsregistreringsnummer:
Skatteregistreringsnummer:
Andra identifieringsuppgifter:
- För juridiska personer:*
Företagets namn:
Rättslig form:
Momsregistreringsnummer:
Skatteregistreringsnummer:
Andra identifieringsuppgifter:

B. Den fysiska eller juridiska personens adress: känd — förmodad

Gatuadress:
Kompletterande adressuppgifter:
Postnummer och ort:
Land:

C. Ansvar:

1. Den berörda personen är

huvudsaklig gäldenär (artikel 4.1 i denna förordning)

medgäldenär (artikel 4.2 i denna förordning)

tredje man som innehar tillgångar (artikel 4.3 i denna förordning)

2. Den huvudsakliga gäldenären är en annan person än den berörda personen

För fysiska personer:
Förnamn (samtliga):
Efternamn:

För juridiska personer:
Företagets namn:
Rättslig form:

Address: känd — förmodad
Gatuadress:
Kompletterande adressuppgifter:
Postnummer och ort:
Land:

3. Ange, om relevant, vilka av gäldenärens tillgångar som innehas av tredje man:

D. Andra relevanta upplysningar om de personer som nämns ovan: Gemensamt språk eller översättning erfordras

6. UPPLYSNINGAR SOM BEGÄRS

Uppgifter om den berörda personens identitet (för fysiska personer: fullständigt namn, födelseort- och -datum och för juridiska personer: företagsnamn och rättslig form)

Adressuppgifter

Inkomstuppgifter och uppgifter om tillgångar för indrivning

Övrigt: **Gemensamt språk eller översättning erfordras**

7. UPPFÖLJNING AV BEGÄRAN OM UPPLYSNINGAR

Datum	Nr	Meddelande	Sökande myndighet	Anmodad myndighet
	A	I samband med att begäran tas emot		
ÅÅ/MM/DD	0	Vi bekräftar härmed, ☐ i egenskap av anmodad myndighet, att begäran om upplysningar har tagits emot.		
ÅÅ/MM/DD	1	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte har behörighet när det gäller de skatter som begäran avser. ☐		
ÅÅ/MM/DD	2	Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte ger bistånd för ☐ a fordringar som är mer än fem år gamla (artikel 14 b i direktiv 2008/55/EG), ☐ b fordringsbelopp på totalt mindre än 1 500 euro (artikel 25.2 i denna förordning).		
ÅÅ/MM/DD	3	Vi uppmanar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten att komplettera begäran med följande uppgifter: Gemensamt språk eller översättning erfordras. ☐		
ÅÅ/MM/DD	4	Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, följande: ☐ a De begärda kompletterande uppgifterna lämnas härmed: Gemensamt språk eller översättning erfordras ☐ b I De begärda kompletterande uppgifterna kan inte lämnas (av följande skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras)		
ÅÅ/MM/DD	5	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, mottagandet av de kompletterande uppgifterna och förklarar oss nu ☐ kunna gå vidare i ärendet.		

B Vid vilken tidpunkt som helst, men senast sex månader från det att begäran tas emot	
	6 Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, följande:
ÅÅ/MM/DD	☐ Uppgifterna kan inte lämnas inom tidsfristen på sex månader. ☐ (Uppgifter har begärts in från andra myndigheter) ☐ (Uppgifter har begärts in från tredje man) ☐ (Ett telefonsamtal planeras) ☐ (Andra skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras)
ÅÅ/MM/DD	☐ Följande delar av de begärda uppgifterna översänds:
ÅÅ/MM/DD	☐ Alla de begärda uppgifterna (eller de resterande uppgifterna) översänds: ☐ a Bekräftad identitet ☐ b Bekräftad adress ☐ c Följande uppgifter om personens identitet har ändrats (eller tillkommit): <i>För fysiska personer:</i> ☐ Förnamn (samtliga): ☐ Efternamn: ☐ Namn som ogift: ☐ Födelsedatum: ☐ Födelseort: <i>För juridiska personer:</i> ☐ Rättslig form: ☐ Företagets namn: ☐ d Följande adressuppgifter har ändrats (eller tillkommit): ☐ Gatuadress: ☐ Kompletterande adressuppgifter: ☐ Postnummer och ort: ☐ Land: ☐ Tfn: ☐ Fax: ☐ E-post: ☐ e Ekonomisk situation ☐ Anställningsförhållanden: ☐ Anställd — ☐ Egenföretagare — ☐ Utan anställning ☐ Den berörda personen förefaller inte ha möjlighet att betala skulden/tillgångar som täcker indrivningen ☐ Den berörda personen är i konkurs/insolvent: — Datum för beslut: — Datum för kungörelse: — Uppgifter om konkursförvaltare: ... Namn: ... Gatuadress: ... Kompletterande adressuppgifter: ... Postnummer och ort: ... Land: ☐ Den berörda personen förefaller ☐ endast ha begränsade möjligheter att betala skulden ☐ ha tillräckliga medel/tillgångar för indrivning ☐ Anmärkningar: Gemensamt språk eller översättning erfordras ☐ f Vi rekommenderar att ett indrivningsförfarande inleds ☐ g Vi rekommenderar inte att ett indrivningsförfarande inleds ☐ h Skulden ifrågasätts ☐ Den berörda personen har uppmanats att bestrida fordran i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen ☐ Eventuella uppgifter om bestridandet: ☐ Ytterligare uppgifter bifogas ☐ i Gäldenären avliden den ÅÅÅÅ/MM/DD ☐ j Arvingarnas/testamentsexekutors namn och adress: ☐ k Övriga upplysningar: Gemensamt språk eller översättning erfordras

ÅÅ/MM/DD	7 De begärda upplysningarna kan inte inhämtas av följande skäl: ☐ a Den berörda personen är okänd. ☐ b Det finns inte tillräckliga uppgifter för att den berörda personen ska kunna identifieras. ☐ c Den berörda personen har flyttat, adressen är okänd. ☐ d Andra skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras
ÅÅ/MM/DD	8 Vi, i egenskap av anmodad myndighet, vägrar att tillmötesgå begäran av följande skäl: ☐ a Upplysningarna kan inte inhämtas för indrivning av liknande nationella fordringar. ☐ b Det skulle innebära avslöjande av en affärs-, industri- eller yrkeshemlighet. ☐ c Avslöjandet av upplysningarna skulle kunna vara till skada för statens säkerhet eller allmänna ordning.
ÅÅ/MM/DD	9 Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, följande: ☐ Begäran om upplysningar dras tillbaka.

BILAGA II

Referens (*): AA_RA_aaaaaaaaaaaa_rrrrrrrrrrrr_20ÅÅMMDD_x(xxx)_RN

(*) Referensnummer:

- AA: ISO-kod för den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen.
 - RA: ISO-kod för den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.
 - aaaaaaaaaa: referensnummer (alfanumeriskt) hos den sökande myndigheten.
 - rrrrrrrrrr: referensnummer (alfanumeriskt) hos den anmodade myndigheten.
 - 20ÅÅMMDD: datum då den ursprungliga begäran skickas (år, månad, dag).
 - x(xxx): uppgifter om vilken typ av fordran det är fråga om (i enlighet med artikel 2 i direktiv 2008/55/EG):
 - a: jordbruksavgifter (artikel 2 a)
 - b: sockeravgifter (artikel 2 b)
 - c: importtullar (artikel 2 c)
 - d: exporttullar (artikel 2 d)
 - e: mervärdesskatt (artikel 2 e)
 - f: punktskatter (artikel 2 f)
 - g: skatter på inkomst och förmögenhet (artikel 2 g)
 - h: beskattning av försäkringspremier (artikel 2 h)
- Anmärkning: "cef" = importtullar + mervärdesskatt + punktskatter.
- Anmärkning:* När begäran fylls i måste hänsyn tas till vilken behörighet den anmodade myndigheten har.
- RN = begäran om delgivning (RI = begäran om upplysningar och RR = begäran om indrivning eller säkerhetsåtgärder).

(*) Instruktioner för hur detta formulär ska fyllas i

- Kryssa för lämpligt alternativ i de olika fälten.
- De uppgifter som är understrukna måste fyllas i.
- Övriga uppgifter ska fyllas i om de finns tillgängliga. Tänk på att ju bättre underlaget är desto snabbare och bättre svar kan den anmodade myndigheten skicka.

BEGÄRAN OM DELGIVNING på grundval av artikel 5 i direktiv 2008/55/EG	
1. MEDLEMSSTAT DÄR DEN SÖKANDE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Sökande myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> <u>Tfn:</u> Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som inleder begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:
2. MEDLEMSSTAT DÄR DEN ANMODADE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Anmodad myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> <u>Tfn:</u> Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som handlägger begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:

3. STYRKANDE AV ATT VILLKOREN FÖR BEGÄRANDE AV BISTÅND UPPFYLLS

A. Fordrans/fordringarnas ålder

Denna begäran avser en fordran (fordringar) som, vid den tidpunkt då den ursprungliga begäran om bistånd gjordes,

- inte var mer än fem år gamla,
 var mer än fem år gamla,

räknat från den dag då exekutionstiteln utfärdades (när det gäller fordringar och exekutionstitlar som bestrids, räknat från den tidpunkt då fordran eller exekutionstiteln inte längre kan bestridas) (artikel 14 första stycket led b i direktiv 2008/55/EG).

- Begäran avser en fordran som är mer än fem år gammal och bygger på följande omständigheter: **Gemensamt språk eller översättning erfordras**
 Denna begäran är kopplad till begäran av den 20ÅÅ/MM/DD vilken har handlagts av den anmodade myndigheten under följande referensnummer:

B. Belopp som fordran/fordringarna avser

Sammanlagt belopp som fordran/fordringarna avser (inklusive ränta, avgifter och omkostnader) (ange båda medlemsstaternas valutor):

4. UPPLYSNINGAR OM DEN BERÖRDA PERSONEN

A. Begäran avser följande

- För fysiska personer:

Förnamn (samtliga):

Efternamn:

Namn som ogift:

Födelsedatum:

Födelseort:

Momsregistreringsnummer:

Skatteregistreringsnummer:

Andra identifieringsuppgifter:

- För juridiska personer:

Företagets namn:

Rättslig form:

Momsregistreringsnummer:

Skatteregistreringsnummer:

Andra identifieringsuppgifter:

B. Den fysiska eller juridiska personens adress: känd — förmodad

Gatuadress:

Kompletterande adressuppgifter:

Postnummer och ort:

Land:

C. Ansvar

1. Den berörda personen är

- huvudsaklig gäldenär (artikel 4.1 i denna förordning)
 medgäldenär (artikel 4.2 i denna förordning)
 tredje man som innehar tillgångar (artikel 4.3 i denna förordning)

2. Den huvudsakliga gäldenären är en annan person än den berörda personen

- För fysiska personer:

Förnamn (samtliga):

Efternamn:

- För juridiska personer:

Företagets namn:

Rättslig form:

Adress: känd — förmodad

Gatuadress:

Kompletterande adressuppgifter:

Postnummer och ort:

Land:

D. Andra relevanta upplysningar om de personer som nämns ovan: Gemensamt språk eller översättning erfordras				
5. BEGÄRD DELGIVNING				
A. <u>Identifieringsuppgifter för bifogade handlingar</u> (t.ex. referensnummer, datum, titel, etc.):				
B. Sista dag för delgivning av handlingarna (om tillämpligt): 20ÅÅ/MM/DD				
C. Övriga upplysningar: Gemensamt språk eller översättning erfordras				
6. UPPFÖLJNING AV BEGÄRAN OM DELGIVNING				
(Datum)	Nr	Meddelande	Sökande myndighet	Anmodad myndighet
ÅÅ/MM/DD	0	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att begäran har tagits emot. ☐		
ÅÅ/MM/DD	1	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte har behörighet när det gäller de skatter som begäran avser. ☐		
ÅÅ/MM/DD	2	Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte ger bistånd för ☐ a fordringar som är mer än fem år gamla (artikel 14 b i direktiv 2008/55/EG), ☐ b fordringsbelopp på totalt mindre än 1 500 euro (artikel 25.2 i denna förordning).		
ÅÅ/MM/DD	3	Vi uppmanar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten att komplettera begäran med följande uppgifter: ☐		
ÅÅ/MM/DD	4	Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, följande: ☐ a De begärda kompletterande uppgifterna lämnas härmed: Gemensamt språk eller översättning erfordras ☐ b De begärda kompletterande uppgifterna kan inte lämnas (av följande skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras)		
ÅÅ/MM/DD	5	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, mottagandet av de kompletterande uppgifter och förklarar oss nu kunna gå vidare i ärendet. ☐		
ÅÅ/MM/DD	6	Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, ☐ a att ovannämnda handling(ar) [se fält 5.A] har delgivits den fysiska eller juridiska person som anges i fält 4. Delgivningen har, i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, rättslig verkan från och med den 20ÅÅ/MM/DD. Delgivningen gjordes på följande sätt: ☐ Direkt till den berörda personen ☐ Per post ☐ Per rekommenderat brev ☐ Genom en stämningsman ☐ På annat sätt ☐ b att ovannämnda handling(ar) inte kunde delges den berörda personen av följande skäl: ☐ Adressaten/adressaterna är okänd(a) ☐ Adressaten/adressaterna är avlidna (avlidna) ☐ Adressaten/adressaterna har lämnat medlemsstaten. Den nya adressen är: ☐ Annat skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras		
ÅÅ/MM/DD	7	Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, följande: ☐ Begäran om delgivning dras tillbaka.		

BILAGA III

Referens (*): AA_RA_aaaaaaaaaaaa_rrrrrrrrrrrr_20ÅÅMMDD_x(xxx)_RR

(*) Referensnummer:

- AA: ISO-kod för den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen.
- RA: ISO-kod för den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.
- aaaaaaaaaaaaa: referensnummer (alfanumeriskt) hos den sökande myndigheten.
- rrrrrrrrrrrrr: referensnummer (alfanumeriskt) hos den anmodade myndigheten.
- 20ÅÅMMDD: datum då den ursprungliga begäran skickas (år, månad, dag).
- x(xxx): uppgifter om vilken typ av fordran det är fråga om (i enlighet med artikel 2 i direktiv 2008/55/EG):
 - a: jordbruksavgifter (artikel 2 a)
 - b: sockeravgifter (artikel 2 b)
 - c: importtullar (artikel 2 c)
 - d: exporttullar (artikel 2 d)
 - e: mervärdesskatt (artikel 2 e)
 - f: punktskatter (artikel 2 f)
 - g: skatter på inkomst och förmögenhet (artikel 2 g)
 - h: beskattning av försäkringspremier (artikel 2 h)

Exempel: "cef" = importtullar + mervärdesskatt + punktskatter.

Anmärkning: När begäran fylls i måste hänsyn tas till vilken behörighet den anmodade myndigheten har.

- RR = begäran om indrivning eller säkerhetsåtgärder (RI = begäran om upplysningar, RN = begäran om delgivning).

(*) Instruktioner för hur detta formulär ska fyllas i

- Kryssa för lämpligt alternativ i de olika fälten .
- De uppgifter som är understrukna måste fyllas i.
- Övriga uppgifter ska fyllas i om de finns tillgängliga. Tänk på att ju bättre underlaget är desto fortare och bättre kan den anmodade myndigheten skicka sitt svar.

BEGÄRAN OM ☐ INDRIVNING på grundval av artikel 6 i direktiv 2008/55/EG OCH/ELLER ☐ SÄKERHETSÅTGÄRDER på grundval av artikel 13 i direktiv 2008/55/EG	
1. MEDLEMSSTAT DÄR DEN SÖKANDE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Sökande myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> Tfn: Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som inleder begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:
2. MEDLEMSSTAT DÄR DEN ANMODADE MYNDIGHETEN ÄR BELÄGEN	
A. Anmodad myndighet <u>Land:</u> <u>Namn:</u> Tfn: Namn på den handläggare som har hand om begäran:	B. Kontor som handlägger begäran Namn: Adress: Postnummer: Ort: Tfn: E-post: Ärendenummer: Namn på den handläggare som har hand om begäran:

3. STYRKANDE AV ATT VILLKOREN UPPFYLLS (OM TILLÄMPLIGT)

- Denna begäran avser en fordran (fordringar) som, vid den tidpunkt då den ursprungliga begäran om bistånd gjordes, var:
- inte mer än fem år gamla,
 - mer än fem år gamla,
- räknat från den dag då exekutionstiteln utfärdades (när det gäller fordringar och exekutionstitlar som bestrids, räknat från den tidpunkt då fordran eller exekutionstiteln inte längre kan bestridas) (artikel 14 b i direktiv 2008/55/EG).
- Begäran avser en fordran som är mer än fem år gammal och bygger på följande omständigheter: **Gemensamt språk eller översättning erfordras**
- Denna begäran är kopplad till begäran av den 20ÅÅ/MM/DD, vilken har handlagts av den anmodade myndigheten med följande referensnummer:
- Det sammanlagda belopp som fordran/fordringarna avser (inklusive ränta, avgifter och omkostnader) (ange båda medlemsstaternas valutor) överstiger 1 500 EUR.
- Fordran/fordringarna omfattas av en exekutionstitel (se bifogad handling) (artikel 7.1 i direktiv 2008/55/EG).
- Fordran/fordringarna bestrids inte (artikel 7.2 a och artikel 12.2 i direktiv 2008/55/EG).
- Fordran/fordringarna kan inte längre bestridas genom ett administrativt överklagande/genom ett överklagande till domstolarna (artikel 7.2 a och artikel 12.2 i direktiv 2008/55/EG).
- Fordran/fordringarna bestrids, men lagar och andra författningar och administrativ praxis i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen tillåter indrivning av fordringar som bestrids (artikel 12.2 i direktiv 2008/55/EG).
- Lämpliga indrivningsåtgärder har vidtagits i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen, men hela fordran kommer inte att kunna drivas in (artikel 7.2 b i direktiv 2008/55/EG).

4. INFORMATION OM BEGÄRAN OCH OM EVENTUELL ANNAN BEGÄRAN

- En liknande begäran har skickats till följande behörig(a) myndighet(er) inom den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen:
- En liknande begäran har skickats till följande behörig(a) myndighet(er) i följande medlemsstat(er):
- Gäldenären och eventuella andra berörda personer får inte underrättas förrän säkerhetsåtgärder har vidtagits.
- Identifieringsuppgifter för bifogade handlingar (t.ex. referensnummer, datum, titel, etc.):

5. INSTRUKTIONER FÖR UTBETALNING**A. De indrivna medlen ska sättas in på följande konto:**

- Bankkontonummer (IBAN):
- Bankidentifieringskod (BIC):
- Bankens namn:
- Kontoinnehavarens namn:
- Kontoinnehavarens adress:
- Betalningens referensnummer (som ska anges vid överföringen):

B. Betalning i delposter

- kan godtas utan ytterligare kontakt
- kan godtas först efter ytterligare kontakt (använd fält 7, punkt 18 för detta)
- kan inte godtas

6. UPPLYSNINGAR OM DEN BERÖRDA PERSONEN

A. Indrivning/säkerhetsåtgärder begärs avseende följande person(er)

För fysiska personer:

Förnamn (samtliga):

Efternamn:

Namn som ogift:

Födelsedatum:

Födelseort:

Momsregistreringsnummer:

Skatteregistreringsnummer:

Andra identifieringsuppgifter:

För juridiska personer:

Rättslig form:

Företagets namn:

Momsregistreringsnummer:

Skatteregistreringsnummer:

Andra identifieringsuppgifter:

B. Den fysiska eller juridiska personens adress: känd — förmodad

Gatuadress:

Kompletterande adressuppgifter:

Postnummer och ort:

Land:

C. Ansvar

1. Den berörda personen är

huvudsaklig gäldenär (artikel 4.1 i denna förordning)

medgäldenär (artikel 4.2 i denna förordning)

tredje man som innehar tillgångar (artikel 4.3 i denna förordning)

2. Den huvudsakliga gäldenären är en annan person än den berörda personen

För fysiska personer:

Förnamn (samtliga):

Efternamn:

För juridiska personer:

Rättslig form:

Företagets namn:

Adress: känd — förmodad

Gatuadress:

Kompletterande adressuppgifter:

Postnummer och ort:

Land:

3. Ange, om relevant, vilka av gäldenärens tillgångar som innehas av tredje man: Gemensamt språk eller översättning erfordras

D. Andra relevanta upplysningar om de personer som nämns ovan: Gemensamt språk eller översättning erfordras

7. UPPFÖLJNING AV BEGÄRAN OM INDRIVNING OCH/ELLER SÄKERHETSÅTGÄRDER				
(Datum)	Nr	Meddelande	Sökande myndighet	Anmodad myndighet
A I samband med att begäran tas emot				
ÅÅ/MM/DD	0	☐ Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet (på grundval av artikel 15.1 a i denna förordning), att begäran har tagits emot.		
ÅÅ/MM/DD	1	☐ Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte har behörighet när det gäller ☐ a den skatt/de skatter som begäran avser, ☐ b följande skatt/skatter i begäran (ange bokstavskod):		
ÅÅ/MM/DD	2	☐ Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi inte ger bistånd för ☐ a fordringar som är mer än fem år gamla (artikel 14 b i direktiv 2008/55/EG), ☐ b fordringsbelopp på totalt mindre än 1 500 EUR (artikel 25.2 i denna förordning).		
ÅÅ/MM/DD	3	☐ Vi, i egenskap av anmodad myndighet, kan inte tillmötesgå begäran av följande skäl: ☐ a Den nationella lagstiftningen och administrativ praxis tillåter inte indrivning av fordringar som bestrids. ☐ b Den nationella lagstiftningen och administrativ praxis tillåter inte säkerhetsåtgärder för fordringar som bestrids.		
ÅÅ/MM/DD	4	☐ Vi uppmanar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten att komplettera begäran med följande uppgifter: Gemensamt språk eller översättning erfordras		
ÅÅ/MM/DD	5	☐ Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, följande: ☐ a De begärda kompletterande uppgifterna lämnas härmed: ☐ b De begärda kompletterande uppgifterna kan inte lämnas (av följande skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras)		
ÅÅ/MM/DD	6	☐ Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, mottagandet av de kompletterande uppgifterna och förklarar oss nu kunna gå vidare i ärendet.		
B Omedelbart efter det att åtgärden har vidtagits och senast inom sex månader efter det att begäran tas emot				
ÅÅ/MM/DD	7	☐ Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att vi har genomfört följande förfaranden för indrivning eller vidtagande av säkerhetsåtgärder: ☐ a Gälldenären har kontaktats och betalning har begärts den 20ÅÅ/MM/DD. ☐ b Förhandlingar om betalning i delposter har inletts. ☐ c Indrivningsförfaranden inleddes den 20ÅÅ/MM/DD. Följande åtgärder har vidtagits: Gemensamt språk eller översättning erfordras ☐ d Säkerhetsåtgärder började vidtas den 20ÅÅ/MM/DD. Följande åtgärder har vidtagits: Gemensamt språk eller översättning erfordras ☐ e Vi önskar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, få information om huruvida de åtgärder vi har vidtagit (och som beskrivs i punkt c och d ovan) innebär att tidsfristen för indrivning avbryts eller skjuts upp, och om så är fallet, om vilken den nya tidsfristen är.		
ÅÅ/MM/DD	8	☐ Förfarandena pågår fortfarande och vi kommer, i egenskap av anmodad myndighet, att underrätta den sökande myndigheten när något ändras.		
ÅÅ/MM/DD	9	☐ Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, att tidsfristen har ändrats till följd av de åtgärder som anges i punkt 7. Den nya tidsfristen anges i fält 8.		

C Vid valfri tidpunkt	
ÅÅ/MM/DD	<p>10 Vi informerar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten om följande:</p> <p>☐ a Fordran drevs in i sin helhet den 20ÅÅ/MM/DD</p> <p>— varav följande belopp (anges i den nationella valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen) avser den fordran som anges i begäran:</p> <p>— varav följande belopp avser den ränta som tagits ut i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen (artikel 9.2 i direktiv 2008/55/EG):</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>☐ b Delbelopp av fordran drevs in den 20ÅÅ/MM/DD</p> <p>— till ett belopp av (anges i den nationella valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen):</p> <p>— varav följande belopp avser den fordran som anges i begäran:</p> <p>— varav följande belopp avser den ränta som tagits ut i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen (artikel 9.2 i direktiv 2008/55/EG):</p> <p>☐ Inga ytterligare åtgärder kommer att vidtas.</p> <p>☐ Indrivningsförfarandena kommer att fortsätta.</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>☐ c Säkerhetsåtgärder har vidtagits.</p> <p>(Den anmodade myndigheten ska ange vilken typ av åtgärder det är fråga om: Gemensamt språk eller översättning erfordras)</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>☐ d Betalning i delposter har överenskommit enligt följande:</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>11 Vi bekräftar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, att fordran inte kan drivas in/att säkerhetsåtgärder inte kommer att vidtas och att ärendet kommer att avslutas av följande skäl:</p> <p>☐ a1 Den berörda personen är okänd.</p> <p>☐ a2 Den berörda personen är känd, men har flyttat till</p> <p>☐ a3 Den berörda personen är känd, men har flyttat till okänd adress.</p> <p>☐ b Den berörda personen avled den ÅÅÅÅ/MM/DD.</p> <p>☐ c Gäldenären/medgäldenären är insolvent.</p> <p>☐ d Gäldenären/medgäldenären är konkursmässig och fordran har anmälts.</p> <p>Datum för beslut: 20ÅÅMMDD – Datum för kungörelse: 20ÅÅMMDD.</p> <p>☐ e Gäldenären/medgäldenären är konkursmässig/indrivning är inte möjlig.</p> <p>☐ f Annat skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>12 Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, att ärendet är avslutat.</p> <p>☐</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>13 Vi underrättar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten om att en åtgärd har vidtagits som innebär bestridande av fordran eller exekutionstiteln och att detta kommer att skjuta upp indrivningsförfarandena.</p> <p>☐</p> <p>Dessutom gäller följande:</p> <p>☐ a Säkerhetsåtgärder för indrivning av fordran vidtogs den 20ÅÅ/MM/DD.</p> <p>☐ b Den sökande myndigheten bör ange om fordran ska drivas in eller inte.</p> <p>☐ c Den sökande myndigheten informeras om att de lagar och andra författningar och administrativ praxis som är tillämpliga i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen inte medger (fortsatt) indrivning av fordran så länge den är föremål för ett bestridande.</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>14 Vi bekräftar härmed, i egenskap av sökande myndighet, att vi har underrättats om att en åtgärd har vidtagits som innebär bestridande av fordran eller exekutionstiteln, och</p> <p>☐ a uppmanar den anmodade myndigheten att upphäva alla åtgärder den har vidtagit,</p> <p>☐ b uppmanar den anmodade myndigheten att vidta säkerhetsåtgärder för att säkra indrivningen av fordran,</p> <p>☐ c uppmanar den anmodade myndigheten att (fortsätta att) driva in fordran.</p>

ÅÅ/MM/DD	<p>15 Vi informerar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten om följande:</p> <p>☐ a Lagarna och andra författningar och administrativ praxis i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen tillåter inte den åtgärd som begärts i:</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ punkt 14 b</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ punkt 14 c.</p> <p>☐ b Vi meddelar härmed, i egenskap av anmodad myndighet, den sökande myndigheten att vi kommer att agera i enlighet med begäran:</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ under punkt 14 a</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ under punkt 14 b</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ under punkt 14 c.</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>16 Vi önskar härmed, i egenskap av sökande myndighet, göra följande ändringar:</p> <p>☐ a Vi önskar ändra begäran om indrivning/säkerhetsåtgärder i det ändrade fältet 8, "Upplysningar om fordran/fordringarna",</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ i enlighet med beslutet om den bestridda fordran, vilket avgavs av det behöriga organet den 20ÅÅMMDD</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ då en del av fordran har betalats direkt till den sökande myndigheten</p> <p style="margin-left: 20px;">☐ av andra skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras.</p> <p>☐ b Vi uppmanar den anmodade myndigheten att återuppta verkställigheten, eftersom bestridandet inte föll ut till fördel för gäldenären (beslut av den 20ÅÅ/MM/DD av det organ som är behörigt i detta ärende).</p>
ÅÅ/MM/DD	<p>17 Vi återkallar härmed, i egenskap av sökande myndighet, begäran om indrivning/säkerhetsåtgärder, av följande skäl:</p> <p>☐ a Beloppet har betalats direkt till den sökande myndigheten.</p> <p>☐ b Tidsfristen för indrivning har löpt ut.</p> <p>☐ c Fordran/fordringarna har ogiltigförklarats av en nationell domstol eller ett administrativt organ.</p> <p>☐ d Exekutionstiteln har ogiltigförklarats.</p> <p>☐ e Andra skäl: Gemensamt språk eller översättning erfordras</p>
	D Annat
ÅÅ/MM/DD	<p>18 Övrigt: Gemensamt språk eller översättning erfordras (Inled varje anmärkning med att ange datum.)</p> <p>☐</p>

8. UPPLYSNINGAR OM FORDRAN/FORDRINGARNA		Valuta i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen (AA) Valuta i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen (RA) Tillämplig växelkurs:						
☐ Ursprunglig fordran/forringar för vilka begäran om ömsesidigt bistånd skickades den 20ÅÅ/MM/DD. ☐ Ändrad fordran efter beslut av ett administrativt organ eller en domstol av den 20ÅÅ/MM/DD. ☐ Ändrad fordran till följd av att en delbetalning har gjorts direkt till den sökande myndigheten.		Huvudfordran ⁽²⁾ ⁽³⁾	Administrativa straffavgifter och böter ⁽²⁾ ⁽³⁾	Upplopen ränta den dag då begäran görs ⁽²⁾ ⁽³⁾	Omkostnader som uppstått fram till den dag då begäran görs ⁽²⁾ ⁽³⁾	Sammanlagt fordringsbelopp ⁽²⁾ ⁽³⁾	Datum från vilket verkställighet medges	Preskriptionstidens sista dag
Ref.: Typ av fordran: Namn: Period: Datum för fastställande: 20ÅÅ/MM/DD Datum för delgivning: 20ÅÅ/MM/DD	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	20ÅÅ/MM/DD	20ÅÅ/MM/DD	
Ref.: Typ av fordran: Namn: Period: Datum för fastställande: 20ÅÅ/MM/DD Datum för delgivning: 20ÅÅ/MM/DD	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	20ÅÅ/MM/DD	20ÅÅ/MM/DD	
Ref.: Typ av fordran: Namn: Period: Datum för fastställande: 20ÅÅ/MM/DD Datum för delgivning: 20ÅÅ/MM/DD	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	Valuta AA: Valuta RA:	20ÅÅ/MM/DD	20ÅÅ/MM/DD	

Sammanlagt fordringsbelopp: i den nationella valutan i den stat där AA är belägen: i den nationella valutan i den stat där RA är belägen: i euro:

Övriga upplysningar: **Gemensamt språk eller översättning erfordras**

(1) För varje fordran ska följande anges: referensnummer, typ av fordran (se artikel 2 a-h i direktiv 2008/55/EG), benämning för skatten ifråga i den medlemsstat där AA är belägen, vilka perioder som fordran omfattar, datum då fordran fastställs, datum för delgivning (se artikel 7.3 i direktiv 2008/55/EG).

(2) Beloppen bör helst anges separat för varje fordran.

(3) Beloppen ska anges i den nationella valutan i den medlemsstat där den sökande myndigheten är belägen och i den nationella valutan i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.

BILAGA IV

Förklaga A för överföring av statistik om ömsesidigt bistånd – allmänna uppgifter

Medlemsstat	Framställningar om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som sänts och tagits emot av under år												
	Begäran om upplysningar		Begäran om delgivning		Begäran om indrivning				Skickade framställningar				
	Antal mottagna från	Antal skickade till	Antal mottagna från	Antal skickade till	Antal	Fordringsbelopp	Fordringsbelopp som har drivits in avseende framställningar under året (1)	Belopp i euro (2)	År	Fordringsbelopp	Fordringsbelopp som har drivits in avseende framställningar under året (1)	Belopp i euro (2)	År
BE — Belgien/Belgique													
BG — България (Bulgaria)													
CZ — Česká Republika													
DK — Danmark													
DE — Deutschland													
IE — Ireland													
EE — Eesti													
EL — Ελλάδα (Ellas)													
ES — España													
FR — France													
IT — Italia													
CY — Κύπρος (Kypros)													
LV — Latvija													
LT — Lietuva													
LU — Luxembourg													
HU — Magyarország													
MT — Malta													
NL — Nederland													
AT — Österreich													
PL — Polska													
PT — Portugal													
RO — România													
SI — Slovenija													
SK — Slovensko													
FI — Suomi/Finland													
SE — Sverige													
UK — United Kingdom													
Totalt	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

(1) Ange de sammanlagda indrivna beloppen fördelat på de år då begäran gjordes.

(2) Belopp som faktiskt har indrivits (dvs. inte belopp för vilka säkerhetsåtgärder har vidtagits och inte belopp för vilka avbetalning har medgivits).

(3) I dessa belopp ingår eventuella skulder för vilka ömsesidigt bistånd har begärts och som har betalats direkt till den sökande medlemsstaten av gäldenären.

BILAGA V

Förklaga B för överföring av statistik om ömsesidigt bistånd – uppgifter om typ av fordran

Typ av fordran	under år:			
	Sända framställningar		Mottagna framställningar	
	Fordringsbelopp	Indrivna belopp (7)	Fordringsbelopp	Indrivna belopp (8)
Fordringar enligt artikel 2 a–d i direktiv 2008/55/EG (1) (6)				
Fordringar enligt artikel 2 e i direktiv 2008/55/EG (2) (6)				
Fordringar enligt artikel 2 f i direktiv 2008/55/EG (3) (6)				
Fordringar enligt artikel 2 g i direktiv 2008/55/EG (4) (6)				
Fordringar enligt artikel 2 h i direktiv 2008/55/EG (5) (6)				
Totalt	0	0	0	0

(1) Jordbruks- och sockeravgifter, import- och exporttullar.
(2) Mervärdesskatt.
(3) Punktskatter.
(4) Inkomst- och förmögenhetsskatt.
(5) Beskattning av försäkringspremier.
(6) Inbegripet ränta, administrativa böter, samt omkostnader.
(7) I dessa belopp ingår eventuella skulder för vilka ömsesidigt bistånd har begärts och som har betalats direkt till den sökande medlemsstaten av gäldenären.
(8) Belopp som faktiskt har indrivits (dvs. inte belopp för vilka säkerhetsåtgärder har vidtagits och inte belopp för vilka avbetalning har medgivits).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1180/2008

av den 28 november 2008

om införande av ett system för överföring av uppgifter om vissa leveranser av nö- och griskött till Ryska federationen

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 170 och artikel 192 jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 2584/2000 av den 24 november 2000 om införande av ett system för överföring av uppgifter om vissa leveranser av nö- och griskött till Ryska federationen⁽²⁾ har ändrats flera gånger⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) I artikel 2 i protokoll 2 om ömsesidigt administrativt bistånd för en riktig tillämpning av tullagstiftningen som bifogas Avtalet om partnerskap och samarbete som upprättat ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan⁽⁴⁾ föreskrivs att parterna ska bistå varandra för att säkerställa att tullagstiftningen tillämpas på ett riktigt sätt, särskilt genom att förebygga, upptäcka och utreda överträdelser av denna lagstiftning. För att genomföra detta ömsesidiga administrativa bistånd har kommissionen, företrädd av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (nedan kallad *Olaf*), och de ryska myndigheterna ingått en överenskommelse om att upprätta ett system för överföring av uppgifter om förflyttning av varor mellan gemenskapen och Ryska federationen.
- (3) Inom ramen för detta administrativa bistånd är det lämpligt att, särskilt när det gäller frakt av nö- och grisköttsprodukter till Ryska federationen, fastställa dels vilka uppgifter aktörerna ska meddela de behöriga myndighe-

terna i medlemsstaterna och dels vilket system som bör användas för att överföra dessa uppgifter mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, Olaf och de ryska myndigheterna.

- (4) Dessa uppgifter, liksom det system för överföring av uppgifter som har införts, bör göra det möjligt att följa exporten av de berörda produkterna till Ryska federationen och upptäcka eventuella fall där bidrag inte är berättigat och ska drivas in.
- (5) En utvärdering av tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning kommer att genomföras efter en signifikant tillämpningsperiod. En granskning på grundval av denna kan eventuellt leda till att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta export av andra produkter, och den kan också få finansiella följder, beroende på om de fastställda villkoren har uppfyllts eller inte.
- (6) I artikel 16.4 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, anges att kommissionen i vissa speciella fall kan föreskriva att import anses styrkt genom vissa dokument eller på annat sätt. Som följd av detta bör de uppgifter som härrör från de ryska myndigheterna anses vara ett nytt medel bland de redan befintliga att styrka att export har ägt rum i den här förordningens mening.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på leveranser av nö- och grisköttsprodukter enligt KN-numren 0201, 0202 och 0203 till Ryska federationen (nedan *Ryssland*), när exportdeklarationerna åtföljs av en ansökan om exportbidrag.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 16.

⁽³⁾ Se bilaga I.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 28.11.1997, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

Denna förordning ska inte gälla leveranser enligt första stycket som omfattar en kvantitet på mindre än 3 000 kg.

Artikel 2

De exportörer som önskar dra nytta av bestämmelserna i artikel 4.2 ska, till det centrala organ som utsetts i den exporterande medlemsstaten, för varje exportdeklaration inom tio arbetsdagar från det datum då produkterna lossades i Ryssland lämna följande uppgifter:

- a) nummer på exportdeklarationen, exporttullkontoret som leveransen har avsänts från och datum när tullens formella exportförfarande fullföljdes,
- b) varubeskrivning med angivande av åttasiffriga KN-nummer,
- c) nettokvantiteten uttryckt i kg,
- d) TIR-nummer eller referensnummer i det interna ryska transitdokumentet DKD eller numret på saluföringsdeklarationen i Ryssland TD1/IM40,
- e) numret på containern, om tillämpligt,
- f) identifieringsnummer och/eller namn på transportmedel vid ankomst i Ryssland,
- g) licensnumret för det tullkontrollerade lager till vilket produkten har levererats i Ryssland,
- h) datum för leverans till det tullkontrollerade lagret i Ryssland.

Artikel 3

1. Huvudorganet i den berörda medlemsstaten som avses i artikel 2 ska, inom två arbetsdagar efter det att de mottogs, med elektronisk post sända de uppgifter som mottagits till Olaf.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

2. Så snart Olaf har mottagit de uppgifter som avses i artikel 2, samt ett identifieringsnummer för varje exporttillfälle, ska dessa vidarebefordras till de ryska tullmyndigheterna.

3. Olaf ska underrätta det centrala organet i den berörda medlemsstaten om de ryska tullmyndigheternas svar inom två arbetsdagar efter mottagandet, eller – om inget svar har kommit – lämna besked om uteblivet svar inom två arbetsdagar efter utgången av den tidsfrist på tre veckor som har fastställts inom ramen för den administrativa överenskommelse som slutits med de ryska myndigheterna.

Artikel 4

1. Uppgifterna enligt artiklarna 1 och 2 utgör inte villkor utöver dem som har fastställts för beviljande av exportbidrag i de berörda sektorerna.

2. Vid positivt svar ska de ryska myndigheternas svar enligt artikel 3.3 anses vara bevis för att importtullformalitetserna har fullgjorts enligt artikel 16.1 i förordning (EG) nr 800/1999.

Artikel 5

Förordning (EG) nr 2584/2000 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Jacques BARROT

Vice ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Kommissionens förordning (EG) nr 2584/2000	(EGT L 298, 25.11.2000, s. 16)
Förordning (EG) nr 44/2003	(EGT L 7, 11.1.2003, s. 58)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2584/2000	Denna förordning
Artikel 1–4	Artikel 1–4
—	Artikel 5
Artikel 5.1	Artikel 6
Artikel 5.2	—
—	Bilaga I
—	Bilaga II

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1181/2008

av den 28 november 2008

om ändring av förordning (EG) nr 616/2007 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött med ursprung i Brasilien, Thailand och andra tredjeländer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artiklarna 144.1 och 148 jämförda med artikel 4,

med beaktande av rådets beslut 2007/360/EG av den 29 maj 2007 om ingående av avtal i form av godkänt protokoll mellan Europeiska gemenskapen och Förbundsrepubliken Brasilien och mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Thailand i enlighet med artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT 1994) om ändring av medgivanden avseende fjäderfäkött⁽²⁾, särskilt artikel 2, och

av följande skäl:

(1) I artikel 5.2 i kommissionens förordning (EG) nr 616/2007⁽³⁾ föreskrivs att en garanti på 50 euro per 100 kilogram ska lämnas samtidigt med licensansökan.

(2) Eftersom det gäller nya villkor för import av produkter med ursprung i Brasilien bör garantibeloppet för licensen fastställas på en nivå som garanterar en korrekt förvaltning av tullkvoterna och en tillfredsställande tillgång till dem för aktörerna.

(3) Med tanke på att garantin också sänks för att garantera en korrekt förvaltning, bör den största mängd som varje aktör har rätt att ansöka om för kvoterna i grupp 1 ökas.

(4) Förordning (EG) nr 616/2007 bör därför ändras.

(5) Eftersom inlämningsperioden för nästa delperiod börjar den 1 december 2008, är det absolut nödvändigt att denna förordning börjar tillämpas från och med den dagen.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4.5 i förordning (EG) nr 616/2007 ska ersättas med följande:

"5. Licensansökningar ska avse minst 100 ton och högst 10 % av den kvantitet som är tillgänglig för den berörda kvoten under den tillämpliga perioden eller delperioden. I fråga om grupperna 2 och 3 ska dock licensansökningarna avse högst 5 % av den kvantitet som är tillgänglig för den berörda kvoten under den tillämpliga delperioden.

För grupperna 3, 6 och 8 ska den minsta kvantitet en ansökan får avse nedsättas till 10 ton."

Artikel 2

Artikel 5.2 i förordning (EG) nr 616/2007 ska ersättas med följande:

"2. En garanti på 50 euro per 100 kilo ska lämnas samtidigt med licensansökan.

För ansökningar avseende grupperna 1, 4 och 7 ska dock garantibeloppet vara 10 euro per 100 kilogram."

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 138, 30.5.2007, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 142, 5.6.2007, s. 5.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1182/2008**av den 28 november 2008****om förutfastställelse av stödbeloppet för privat lagring av smör för 2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 43 a och d jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1234/2007 kan stöd beviljas för privat lagring av smör.
- (2) Utvecklingen av smörpriserna och smörlagren tyder på en obalans på marknaden som kan undanröjas eller begränsas genom säsongslagring. Med tanken på den nuvarande situationen på marknaden bör det beviljas stöd för privat lagring av smör från och med den 1 januari 2009.
- (3) I kommissionens förordning (EG) nr 826/2008 av den 20 augusti 2008 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för privat lagring för vissa jordbruksprodukter⁽²⁾ fastställs allmänna bestämmelser för genomförandet av stödordningen för privat lagring.
- (4) Enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 826/2008 ska ett förutfastställt stöd beviljas i enlighet med de närmare bestämmelser och villkor som anges i kapitel III i den förordningen.
- (5) För att underlätta genomförandet av den här åtgärden och ta hänsyn till rådande praxis i medlemsstaterna bör artikel 7.3 i förordning (EG) nr 826/2008 endast avse produkter som har inlagrats helt och hållet. Därför bör det medges undantag från den artikeln.
- (6) Enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska stödet fastställas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika prisutvecklingen för färskt smör och lagrat smör.

- (7) Det bör fastställas ett stöd för kostnaderna för inlagring och utlagring av de berörda produkterna och för dagskostnaderna för kylförvaring och finansiering.
- (8) För att förenkla och effektivisera administrationen bör det vara möjligt att frångå kravet på att samma upplysningar ska skickas in efter det att avtalet har slutits i enlighet med artikel 20 första stycket led a i förordning (EG) nr 826/2008 om de efterfrågade upplysningarna om lagringsplatsen redan ingår i stödansökan.
- (9) För att förenkla och effektivisera logistiken bör det vara möjligt att frångå kravet på att varje enhet som lagras ska märkas med avtalsnummer om avtalsnumret antecknas i lagerbokföringen.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs bestämmelser om stöd för privat lagring av saltat och osaltat smör enligt artikel 28 a i förordning (EG) nr 1234/2007 för avtal som sluts under 2009.

Artikel 2

1. Om inte annat följer av denna förordning, ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 826/2008 tillämpas.

2. Genom undantag från artikel 7.3 i förordning (EG) nr 826/2008 ska ansökningarna endast avse produkter som har inlagrats helt och hållet.

Artikel 3

Den enhet som avses i artikel 16.2 c i förordning (EG) nr 826/2008 ska vara det parti i lager som motsvarar en kvantitet av den produkt som omfattas av denna förordning som väger minst ett ton och har en homogen sammansättning och kvalitet, är producerad i en och samma fabrik och som inlagras i ett och samma lager på en och samma dag.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 223, 21.8.2008, s. 3.

Artikel 4

1. Stödet för de produkter som avses i artikel 1 ska vara

— 15,62 euro per lagrat ton för fasta lagringskostnader,

— 0,44 euro per ton per dag avtalad lagring.

2. Avtalad inlagring ska ske mellan den 1 januari och den 15 augusti 2009. Utlagring får ske först från och med den 16 augusti 2009. Avtalad lagring ska avslutas den dag som föregår dagen för utlagringen eller senast den sista dagen i februari året efter det år produkten inlagrades.

3. Stöd får endast beviljas om den avtalade lagringsperioden är mellan 90 och 227 dagar.

Artikel 5

Medlemsstaterna ska senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) varje tisdag meddela kommissionen de kvantiteter för vilka avtal har

slutits, i enlighet med artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 826/2008, och de kvantiteter av produkter för vilka ansökningar om att sluta avtal har lämnats in.

Artikel 6

1. Artikel 20 första stycket led a i förordning (EG) nr 826/2008 ska inte gälla.

2. Medlemsstaterna får frångå kravet i artikel 22.1 e i förordning (EG) nr 826/2008 om att märka med avtalsnumret om den lageransvariga förbinder sig att ange avtalsnumret i det register som avses i punkt III i bilaga I till den förordningen.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på stödansökningar som lämnas in från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1183/2008**av den 28 november 2008****om ändring av förordning (EG) nr 1019/2002 om saluföringsnormer för olivolja**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)⁽¹⁾, särskilt artiklarna 113.1 a och 121 h jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1019/2002⁽²⁾ fastställs en ordning för hur vissa frivilliga uppgifter om olivolja får anges. Enligt artikel 5 c i förordningen får uppgifter om organoleptiska egenskaper hos jungfruolja endast förekomma i märkningen om de grundar sig på resultaten av analyser i enlighet med de metoder som anges i kommissionens förordning (EEG) nr 2568/91 av den 11 juli 1991 om egenskaper hos olivolja och olivolja av pressrester och om lämpliga analysmetoder⁽³⁾. Enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1019/2002 ska den bestämmelsen tillämpas från och med den 30 november 2008.
- (2) I november 2007 avslutades det forskningsarbete kring nya metoder för organoleptisk bedömning som inletts av Internationella olivoljerådet för att skapa ett bredare spektrum av positiva omdömen för jungfruoljor. För att göra det möjligt att anpassa gemenskapslagstiftningen till Internationella olivoljerådets nya metod måste artikel 5 c i förordning (EG) nr 1019/2002 ändras. Denna anpass-

ning är ett led i en ändring av flera regler om märkningen av olivolja som förväntas träda i kraft den 1 juli 2009. Det vore olämpligt, särskilt med tanke på de aktörer som blir tvungna att ändra märkningen på sina produkter, att tillämpa de nuvarande bestämmelserna i artikel 5 c under en begränsad period från den 30 november 2008 till den 30 juni 2009.

- (3) Det är därför lämpligt att föreskriva att artikel 5 c i förordning (EG) nr 1019/2002 ska vara tillämplig först från och med den 1 juli 2009.
- (4) Förordning (EG) nr 1019/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1019/2002 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 5 c ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska gälla från och med den 30 november 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 155, 14.6.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 248, 5.9.1991, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1184/2008**av den 28 november 2008****om förbud mot fiske efter sill i EG-vatten och internationella vatten i områdena Vb och VIb och VIaN med fartyg som för fransk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 40/2008 av den 16 januari 2008 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg och att förvara dessa fångster ombord.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19, 23.1.2008, s. 1.

BILAGA

Nr	62/T&Q
Medlemsstat	FRANKRIKE
Bestånd	HER/5B6ANB.
Art	Sill (<i>Clupea harengus</i>)
Område	EG-vatten och internationella vatten i Vb och VIb och VIaN
Datum	8.10.2008

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1185/2008**av den 28 november 2008****om förbud mot fiske efter piggvar i Svarta havet med fartyg som seglar under bulgarisk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1579/2007 av den 20 december 2007 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Svarta havet ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 346, 29.12.2007, s. 1.

BILAGA

Nr	01/MED
Medlemsstat	Bulgarien
Bestånd	TUR/F3742C
Art	Piggvar (<i>Psetta maxima</i>)
Område	Svarta havet
Datum	15.9.2008

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1186/2008**av den 28 november 2008****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 december 2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002, ex 1005 utom hybrider för utsäde, samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 136.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska, för beräkning av den importtull som avses i punkt 1 i den artikeln, representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96 ska det pris som ska användas vid beräkningen av importtullen för produkter som omfattas av KN-nummer 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vete av hög kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 och 1007 00 90 vara det dagliga representativa cif-importpris som fastställs på det sätt som anges i artikel 4 i den förordningen.
- (4) De importtullar som ska gälla från och med den 1 december 2008 och som ska tillämpas till dess att ett nytt fastställande träder i kraft bör fastställas.
- (5) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 608/2008 av den 26 juni 2008 om tillfälligt upphävande av importtullarna för vissa typer av spannmål för regleringsåret 2008/2009⁽³⁾, bör dock tillämpningen av vissa tullar som fastställs genom den här förordningen tillfälligt upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 december 2008 gäller de importtullar som fastställs i bilaga I till den här förordningen på grundval av beräkningsgrunderna i bilaga II inom den spannmålssektor som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUT L 166, 27.6.2008, s. 19.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 1 december 2008

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	23,12
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	21,34
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	21,34
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	23,12

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 skall importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 euro/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 euro/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

14.11.2008-27.11.2008

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	190,56	112,79	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	241,10	231,10	211,10	125,25
Tillägg för Mexikanska golfen	—	12,34	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 11,99 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 10,09 EUR/t

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/96/EG

av den 19 november 2008

om förvaltning av vägars säkerhet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1 c,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det transeuropeiska vägnätet, vars omfattning bestämdes i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet ⁽³⁾, bidrar på ett avgörande sätt till integration, sammanhållning och välbefinnande i Europa. I synnerhet bör en hög säkerhet garanteras.
- (2) I sin vitbok av den 12 september 2001, *Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010 – Vägval inför framtiden*, pekade kommissionen på behovet av att genomföra trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalyser och trafiksäkerhetsrevisioner, för att kartlägga och åtgärda vägsträckor med hög olyckstäthet inom gemenskapen. Man satte också upp målet att halvera antalet dödsoffer på vägarna inom Europeiska unionen under perioden 2001–2010.
- (3) I sitt meddelande av den 2 juni 2003, *Europeiskt åtgärdsprogram för trafiksäkerhet – Att halvera antalet dödsoffer i trafiken i Europeiska unionen till år 2010: ett gemensamt*

ansvar, fastslog kommissionen att vägarna utgör den tredje pelaren i trafiksäkerhetspolitiken, som i hög grad bör bidra till att uppnå gemenskapens mål att minska trafikolyckorna.

- (4) På senare år har fordonens utformning förbättrats avsevärt (säkerhetsåtgärder har vidtagits och ny teknik har utvecklats och tillämpats), vilket har bidragit till att minska antalet personer som omkommer eller skadas i olyckor på vägarna. Om målet för 2010 ska kunna uppnås måste insatser också göras på andra områden. I arbetet med att åstadkomma säkrare vägar finns en stor förbättringspotential, som måste utnyttjas på bästa sätt.
- (5) Att utforma lämpliga metoder är ett avgörande hjälpmedel för att åstadkomma säkrare vägar i det transeuropeiska transportnätet. Trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalyser bör på ett strategiskt plan visa de trafiksäkerhetsmässiga effekterna av olika alternativa sätt att planera ett vägprojekt och bör spela en viktig roll vid valet mellan olika vägsträckningar. Resultat från trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalyser kan redovisas i en rad olika dokument. Genom trafiksäkerhetsrevisioner bör man dessutom i detalj kartlägga riskmoment i vägprojekt. Det är därför lämpligt att utforma metoder som ska följas inom dessa två områden för att göra det transeuropeiska vägnätet säkrare, samtidigt som de vägtunnlar undantas som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet ⁽⁴⁾.
- (6) Ett flertal medlemsstater har redan väl fungerande system för förvaltning av vägars säkerhet. Dessa medlemsstater bör få fortsätta att tillämpa sina metoder, i den mån de överensstämmer med målen i detta direktiv.
- (7) Forskning är av avgörande betydelse när det gäller att förbättra säkerheten på vägarna inom Europeiska unionen. Det är viktigt att utveckla och presentera komponenter, åtgärder och metoder (inklusive telematik) och sprida forskningsresultat för att öka trafiksäkerheten.

⁽¹⁾ EUT C 168, 20.7.2007, s. 71.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 228, 9.9.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 167, 30.4.2004, s. 39.

- (8) Säkerheten på befintliga vägar bör höjas genom att investeringarna koncentreras till vägsträckor med den högsta olyckstätheten och/eller vägsträckor där möjligheten att minska antalet olyckor är störst. Förare bör uppmärksammas på vägsträckor med hög olyckstäthet så att de kan anpassa sitt beteende och bättre följa trafikreglerna, framför allt hastighetsgränser.
- (9) En rangordning av vägnätets säkerhet har stor potential så snart den genomförs. När vägsträckor med hög olyckstäthet har åtgärdats och korrigerande åtgärder vidtagits, bör säkerhetsinspektioner i förebyggande syfte få en mer framträdande roll. Regelbundna inspektioner är ett avgörande hjälpmedel för att förebygga risker för alla vägtrafikanter, inbegripet oskyddade grupper, även när det gäller vägarbeten.
- (10) Genom utbildning och certifiering baserad på utbildningsplaner och hjälpmedel för kompetensbedömning vilka godkänts av medlemsstaterna bör man se till att personal med ansvar för säkerhetsfrågor har aktuella kunskaper.
- (11) För att öka säkerheten på vägarna i Europeiska unionen bör åtgärder vidtas för att ett mer regelbundet och konsekvent utbyte av bästa metoder ska kunna ske mellan medlemsstaterna.
- (12) För att säkerställa en hög grad av trafiksäkerhet inom Europeiska unionen bör medlemsstaterna fastställa riktlinjer för förvaltning av vägars säkerhet. Genom anmälan av dessa riktlinjer till kommissionen och regelbunden rapportering om deras tillämpning bör systematiska förbättringar av vägars säkerhet möjliggöras på gemenskapsnivå och en grund skapas för att bygga upp ett system som blir allt effektivare med tiden. Rapporteringen om hur riktlinjerna tillämpas bör dessutom ge övriga medlemsstater möjlighet att identifiera de mest effektiva lösningarna, medan systematisk insamling av data från förefter-studier bör göra det möjligt att välja de mest effektiva åtgärderna för framtida insatser.
- (13) De bestämmelser i detta direktiv som gäller investeringar i trafiksäkerheten bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter när det gäller investeringar i underhåll av vägnätet.
- (14) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa metoder för att se till att trafiksäkerheten i hela det transeuropeiska vägnätet håller en konsekvent hög nivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av åtgärdens verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (16) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att anta de kriterier som är nödvändiga för att förbättra metoderna för förvaltningen av vägars säkerhet och att anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (17) Det är mycket viktigt att det finns tillräckligt med parkeringsplatser längs vägarna, inte bara i brottsförebyggande syfte, utan även för trafiksäkerheten. Parkeringsplatser gör att förare kan stanna och vila i god tid och sedan vara helt koncentrerade under den fortsatta resan. En integrerad del av förvaltningen av vägars säkerhet bör därför vara att tillhandahålla tillräckligt många säkra parkeringsplatser.
- (18) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽²⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv krävs att medlemsstaterna fastställer och genomför metoder för trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalyser, trafiksäkerhetsrevisioner, förvaltning av vägnätets säkerhet och säkerhetsinspektioner.
2. Detta direktiv ska tillämpas på de vägar som bildar det transeuropeiska vägnätet, oberoende av om de håller på att utformas, byggas eller är i bruk.
3. Medlemsstaterna får även tillämpa bestämmelserna i detta direktiv, som en uppsättning bästa metoder, för de nationella vägar som inte ingår i det transeuropeiska vägnät som helt eller delvis byggdes med hjälp av gemenskapsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på vägtunnlar som omfattas av direktiv 2004/54/EG.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *det transeuropeiska vägnätet*: det vägnät som definieras i avsnitt 2 i bilaga I till beslut nr 1692/96/EG,
2. *behörigt organ*: varje offentlig eller privat organisation som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå och som deltar i genomförandet av detta direktiv på grundval av sina befogenheter, inbegripet sådana organ som utsetts till behöriga organ redan innan detta direktiv trädde i kraft, om de uppfyller dess krav,
3. *trafiksäkerhetsmässig konsekvensanalys*: en strategisk jämförande analys av de effekter en ny väg, eller en väsentlig förändring av det befintliga vägnätet, har på vägnätets säkerhet,
4. *trafiksäkerhetsrevision*: en oberoende, ingående, systematisk och teknisk säkerhetskontroll av egenskaperna hos utformningen av ett vägprojekt som omfattar alla faser från projektering till första driftfas,
5. *rangordning av vägsträckor med hög olyckstäthet*: en metod för att kartlägga, analysera och rangordna vägsträckor som har varit i bruk i över tre år och där ett stort antal olyckor med dödlig utgång i förhållande till trafikflödet har inträffat,
6. *rangordning av vägnätets säkerhet*: en metod för att identifiera, analysera och rangordna det befintliga vägnätets delar utifrån deras potential för säkerhetsförbättringar och sänkta olycks-kostnader,
7. *säkerhetsinspektion*: en regelbunden rutinmässig kontroll av förhållanden och brister som av säkerhetsskäl kräver underhåll,
8. *riktlinjer*: åtgärder som fastställs av medlemsstaterna och som innehåller de steg som ska följas och de faktorer som ska beaktas vid tillämpningen av de säkerhetsmetoder som fastställs i detta direktiv,
9. *vägprojekt*: ett projekt omfattande sådan nyanläggning av vägar eller väsentlig ändring av det befintliga vägnätet som påverkar trafikflödet.

Artikel 3

Trafiksäkerhetsmässig konsekvensanalys av vägprojekt

1. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalyser genomförs för alla vägprojekt.
2. Den trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalysen ska utföras i den inledande projekteringsfasen innan vägprojektet godkänns. Därvid ska medlemsstaterna sträva efter att uppfylla kriterierna i bilaga I.
3. Den trafiksäkerhetsmässiga konsekvensanalysen ska innehålla de överväganden avseende trafiksäkerheten som bidragit till att det föreslagna alternativet valts. Den ska också innehålla alla uppgifter som behövs för en kostnads-nyttanalytisk analys av de analyserade alternativen.

Artikel 4

Trafiksäkerhetsrevisioner för vägprojekt

1. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsrevisioner genomförs av alla vägprojekt.
2. När trafiksäkerhetsrevisionerna genomförs ska medlemsstaterna sträva efter att uppfylla kriterierna i bilaga II.

Medlemsstaterna ska se till att en trafiksäkerhetsrevisor utses för att göra en trafiksäkerhetsrevision av ett vägprojekt.

Trafiksäkerhetsrevisorn ska utses i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.4 och ska ha nödvändig kompetens och utbildning enligt artikel 9. När trafiksäkerhetsrevisioner utförs av grupper ska minst en medlem i respektive grupp inneha ett sådant behörighetsbevis som anges i artikel 9.3.

3. Trafiksäkerhetsrevisioner ska utgöra en integrerad del av arbetet med att utforma vägprojektet, som omfattar inledande projektering, detaljutformning, fasen omedelbart före idrifttagandet samt första driftfas.
4. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsrevisorn redovisar utformningsmässiga riskmoment i en revisionsrapport för varje fas av vägprojektet. Om riskmoment konstateras under trafiksäkerhetsrevisionen, men utformningen inte åtgärdas före utgången av respektive fas enligt bilaga II, ska skälen till detta anges av det behöriga organet i en bilaga till revisionsrapporten.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rapport som anges i punkt 4 leder till från säkerhetssynpunkt relevanta rekommendationer.

*Artikel 5***Säkerhetsrangordning och förvaltning av befintliga vägnäts säkerhet**

1. Medlemsstaterna ska se till att rangordningen av vägsträckor med hög olyckstäthet och rangordningen av vägnätets säkerhet sker på grundval av undersökningar av driften av vägnätet, som ska utföras minst vart tredje år. I det sammanhanget ska medlemsstaterna sträva efter att uppfylla kriterierna i bilaga III.

2. Medlemsstaterna ska se till att vägsträckor med högre prioritet enligt resultaten av rangordningen av vägsträckor med hög olyckstäthet och av rangordningen av vägnätets säkerhet bedöms av expertgrupper genom besök på plats och på grundval av de faktorer som anges i punkt 3 i bilaga III. Minst en medlem av varje expertgrupp ska uppfylla kraven enligt artikel 9.4 a.

3. Medlemsstaterna ska se till att åtgärderna koncentreras till de vägsträckor som avses i punkt 2. De åtgärder som avses i punkt 3 e i bilaga III ska prioriteras, varvid de som uppvisar det bästa kostnads-nyttoförhållandet ska uppmärksammas.

4. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga vägmärken sätts upp för att varna trafikanter för vägsträckor där vägarbete som kan utgöra en fara för trafikanternas säkerhet pågår. Dessa vägmärken ska vara synliga både dagtid och nattetid och placeras på säkert avstånd samt uppfylla bestämmelserna i 1968 års Wienkonvention om vägmärken och trafiksignaler.

5. Medlemsstaterna ska se till att trafikanterna genom lämpliga åtgärder informeras om att en vägsträcka har hög olyckstäthet. Om en medlemsstat beslutar att använda vägmärken ska dessa uppfylla bestämmelserna i 1968 års Wienkonvention om vägmärken och trafiksignaler.

*Artikel 6***Säkerhetsinspektioner**

1. Medlemsstaterna ska se till att säkerhetsinspektioner görs av vägar som är i bruk för att kartlägga trafiksäkerhetsrelaterade aspekter och förebygga olyckor.

2. Säkerhetsinspektionerna ska omfatta regelbundna inspektioner av vägnätet och undersökningar av vägarbetens eventuella inverkan på säkerheten med avseende på trafikflödet.

3. Medlemsstaterna ska se till att det behöriga organet gör regelbundna inspektioner. Sådana inspektioner ska göras så ofta som behövs för att säkerställa att de berörda vägarna håller en tillfredsställande säkerhet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av de riktlinjer som fastställs enligt artikel 8, ska medlemsstaterna fastställa riktlinjer för tillfälliga säkerhetsåtgärder för vägarbeten. Medlemsstaterna ska också inrätta ett lämpligt kontrollsystem för att säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas på ett korrekt sätt.

*Artikel 7***Bearbetning av olycksdata**

1. Medlemsstaterna ska se till att det behöriga organet upprättar en olycksrapport för varje dödsolycka som inträffat på en väg som avses i artikel 1.2. Medlemsstaterna ska sträva efter att inkludera alla punkter i bilaga IV i denna rapport.

2. Medlemsstaterna ska – för olyckor som inträffar på deras respektive territorium – beräkna den genomsnittliga samhällskostnaden per dödsolycka och den genomsnittliga samhällskostnaden per svår olycka. Medlemsstaterna får välja att göra en ytterligare uppdelning av kostnadsuppgifterna, som ska uppdateras minst vart femte år.

*Artikel 8***Antagande och offentliggörande av riktlinjer**

1. Medlemsstaterna ska se till att riktlinjer, om de inte redan finns, antas senast den 19 december 2011, i syfte att bistå de behöriga organen vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska meddela dessa riktlinjer till kommissionen inom tre månader från det att de antagits eller ändrats.

3. Kommissionen ska offentliggöra dem på en offentlig webbplats.

*Artikel 9***Utnämning och utbildning av trafiksäkerhetsrevisorer**

1. Medlemsstaterna ska se till att det fastställs utbildningsplaner för trafiksäkerhetsrevisorer senast den 19 december 2011, om det inte redan finns sådana planer.

2. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsrevisorer, som fullgör uppgifter enligt detta direktiv, genomgår en grundutbildning som leder till behörighetsbevis, samt genomgår regelbunden fortbildning.

3. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsrevisorer innehar behörighetsbevis. Bevis som utfärdats innan detta direktiv träder i kraft ska erkännas.

4. Medlemsstaterna ska se till att trafiksäkerhetsrevisorerna utses enligt följande kriterier:

- a) De ska ha relevant erfarenhet av eller utbildning i vägutformning, tekniska lösningar för säkrare vägar samt olycksanalys.
- b) Från och med två år efter det att medlemsstaterna fastställt riktlinjerna enligt artikel 8 får trafiksäkerhetsrevisioner bara göras av trafiksäkerhetsrevisorer eller av grupper i vilka revisorer ingår, som uppfyller kraven i punkterna 2 och 3.
- c) En trafiksäkerhetsrevisor får inte vid tidpunkten för revisionen vara delaktig i utformningen eller driften av det vägprojekt som han ska bedöma.

Artikel 10

Utbyte av bästa metoder

För att förbättra säkerheten på de vägar inom Europeiska unionen som inte ingår i det transeuropeiska vägnätet ska kommissionen inrätta ett enhetligt system för utbyte av bästa metoder mellan medlemsstaterna, vilket bland annat ska omfatta befintliga projekt för säkrare vägar och beprövade säkerhetstekniska lösningar.

Artikel 11

Fortlöpande förbättring av metoder för säkerhetsförvaltning

1. Kommissionen ska underlätta och strukturera utbytet av kunskaper och bästa metoder mellan medlemsstaterna och använda sig av de erfarenheter som gjorts i befintliga relevanta internationella forum, för att åstadkomma en fortlöpande förbättring av metoderna för säkerhetsförvaltning avseende vägarna inom Europeiska unionen.
2. Kommissionen ska bistås av den kommitté som avses i artikel 13. Om det krävs särskilda åtgärder ska dessa vidtas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.3.
3. När så är lämpligt får berörda icke-statliga organisationer som är verksamma på området vägars säkerhet och förvaltning konsulteras i frågor som rör tekniska säkerhetsaspekter.

Artikel 12

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Bilagorna till detta direktiv ska anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.3.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 14

Införlivande i nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 19 december 2010. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 19 november 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

BILAGA I

TRAFIKSÄKERHETSMÄSSIG KONSEKVENSPANALYS FÖR VÄGPROJEKT

1. Följande delar ingår:
 - a) Problemformulering.
 - b) Aktuell situation och nollscenario (inga åtgärder).
 - c) Trafiksäkerhetsmål.
 - d) Analys av trafiksäkerhetskONSEKVENSERNA av de föreslagna alternativen.
 - e) Jämförelse av alternativen, inklusive nyttokostnadsanalys.
 - f) Redogörelse för möjliga lösningar.
 2. Faktorer att beakta:
 - a) Dödsoffer och olyckor, minskningsmål jämfört med nollscenariot.
 - b) Vägval och trafikmönster.
 - c) Eventuell påverkan på befintliga vägnät (t.ex. utfarter, korsningar, plankorsningar).
 - d) Vägtrafikanter, inbegripet oskyddade trafikanter (t.ex. fotgängare, cyklister, motorcyklister).
 - e) Trafik (t.ex. trafikvolym, trafikslag).
 - f) Säsongsmissiga variationer och klimatförhållanden.
 - g) Förekomsten av ett tillräckligt antal säkra parkeringsplatser.
 - h) Seismisk aktivitet.
-

BILAGA II

TRAFIKSÄKERHETSREVISIONER AV VÄGPROJEKT

1. Kriterier vid den inledande projekteringen:

- a) Geografiskt läge (t.ex. risk för jordras, översvämningar, snöskred), säsongsmässiga variationer, klimatförhållanden och seismisk aktivitet.
- b) Typer av anslutningar (påfarter, infarter, utfarter, korsningar etc.) och avstånd mellan dem.
- c) Antal och typ av körfält.
- d) Trafikslag som får köra på den nya vägen.
- e) Vägens funktion inom vägnätet.
- f) Meteorologiska förhållanden.
- g) Hastigheter.
- h) Tvärsnitt (t.ex. bredd på körbana, cykelbana, gångbana).
- i) Linjeföring (i horisontal- och vertikalplanet).
- j) Siktförhållanden.
- k) Utformning av anslutningar (påfarter, infarter, utfarter, korsningar etc.).
- l) Kollektivtrafik och infrastruktur.
- m) Plankorsningar väg/järnväg.

2. Kriterier för detaljutformningen:

- a) Konstruktion.
- b) Enhetliga vägmärken och vägmarkeringar.
- c) Belysning av upplysta vägar och anslutningar.
- d) Anordningar vid vägkanten.
- e) Vägomgivning, inklusive vegetation.
- f) Fasta hinder vid vägkanten.
- g) Säkra parkeringsplatser.
- h) Oskyddade trafikanter (t.ex. fotgängare, cyklister, motorcyklister).
- i) Användarvänlig anpassning av skyddsanordningar för att förebygga faror för oskyddade trafikanter (mittremsor och barriärer).

3. Kriterier för fasen omedelbart före idrifttagandet:

- a) Trafikanternas säkerhet, sikt och synbarhet under olika förhållanden, t.ex. mörker och onormala väderleksförhållanden.
- b) Möjlighet att uppfatta vägmärken och vägmarkeringar.
- c) Vägbanans skick.

4. Kriterier för den första driftfasen: Trafiksäkerhetsanalys grundad på trafikanternas faktiska beteende.

I varje fas kan man behöva ompröva kriterierna från tidigare faser.

BILAGA III

RANGORDNING AV VÄGSTRÄCKOR MED HÖG OLYCKSTÄTHET OCH RANGORDNING AV VÄGNÄTETS SÄKERHET**1. Kartläggning av vägsträckor med hög olyckstäthet**

Kartläggningen av vägsträckor med hög olyckstäthet ska som minimum baseras på antalet dödsolyckor som inträffat under tidigare år per längdenhet vägsträcka i förhållande till trafikmängden och, för anslutningar (påfarter, infarter, utfarter, korsningar etc.), antalet sådana olyckor per anslutningsplats.

2. Kartläggning av vägsträckor som ska undersökas inom ramen för rangordningen av vägnätets säkerhet

Vid kartläggningen av vägsträckor som ska undersökas inom ramen för rangordningen av vägnätets säkerhet ska besparingspotentialen för vägsträckorna vad avser olyckskostnader beaktas. Vägsträckor ska klassificeras i kategorier. För varje vägkategori ska vägsträckorna undersökas och rangordnas med avseende på säkerhetsfaktorer såsom olyckstäthet, trafikvolym och trafiktyp.

För varje vägkategori ska rangordningen av vägnätets säkerhet utmyнна i en prioriteringslista över vägsträckor där en förbättring av vägen förväntas bli mycket effektiv.

3. Följande ska ingå i expertgruppens utvärdering vid besök på plats:

- a) Beskrivning av vägsträckan.
- b) Hänvisning till eventuella tidigare rapporter om samma sträcka.
- c) Analys av eventuella olycksrapporter.
- d) Antalet olyckor, dödsoffer och svåra personskador under de närmast föregående tre åren.
- e) Ett paket av möjliga åtgärder för genomförande med olika tidsramar med beaktande av exempelvis följande åtgärder:
 - Avlägsnande av hinder vid vägkanten eller uppförande av skyddsanordningar.
 - Införande av sänkta hastighetsgränser och skärpt övervakning på lokal nivå av att de hålls.
 - Förbättring av sikten vid olika väder- och ljusförhållanden.
 - Förbättring av säkerheten hos skyddsanordningar vid vägkanten, t.ex. vägräcken.
 - Förbättrad enhetlighet, synbarhet, läsbarhet och placering avseende vägmärkingar (inbegripet anläggning av bullerräfflor), vägmärken och trafiksignaler.
 - Skydd mot nedfallande stenar, jord- och snöskred.
 - Förbättring av vägbanans friktion och ytstruktur.
 - Ombyggnad av skyddsräcken.
 - Anläggning och förbättring av mittseparering.
 - Förändring av omkörningsfält.
 - Förbättring av anslutningar, inklusive plankorsningar väg/järnväg.
 - Ändrad linjeföring.
 - Ändrad vägbredd och anläggning av vägren.
 - Installation av system för trafikledning och trafikövervakning.
 - Minskning av potentiella konflikter med oskyddade trafikantgrupper.
 - Uppgradering till gällande normer för utformning.
 - Reparation eller byte av vägbeläggning.
 - Användning av intelligenta vägmärken.
 - Förbättring av intelligenta transportsystem och telematikjänster med avseende på kompatibilitet, nödsituationer och skyltning.

BILAGA IV

INFORMATION OM OLYCKOR I OLYCKSRAPPORTER

Följande måste inkluderas i olycksrapporter:

1. En så exakt angivelse av olycksplatsen som möjligt.
 2. Bilder och/eller ritningar över olycksplatsen.
 3. Datum och klockslag för olyckan.
 4. Uppgifter om vägen, exempelvis typ av omgivning, vägkategori, typ av anslutning (påfart, infart, utfart, korsning etc.) inklusive trafiksignaler, antal körfält, vägmarkeringar, vägyta, ljus- och väderförhållanden, hastighetsgräns, hinder vid vägkanten.
 5. Uppgift om olyckans allvarlighetsgrad, inklusive antal dödsoffer och skadade, om möjligt enligt de gemensamma kriterier som ska definieras i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 13.3.
 6. Uppgifter om inblandade personer, exempelvis ålder, kön, medborgarskap, promillehalt samt uppgift om huruvida säkerhetsutrustning använts eller ej.
 7. Uppgifter om inblandade fordon, exempelvis typ, ålder, registreringsland och i tillämpliga fall säkerhetsutrustning, datum för senaste kontrollbesiktning enligt gällande lagstiftning.
 8. Uppgifter om själva olyckan, exempelvis olyckstyp, kollisionstyp, fordonsrörelse, förarmanöver.
 9. Uppgifter, om möjligt, om den tid som förflutit mellan tidpunkten för olyckan och den tidpunkt då olyckan upptäcktes eller då ambulans kom till platsen.
-

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/109/EG

av den 28 november 2008

om ändring av bilaga IV till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 14 andra stycket d, och

av följande skäl:

- (1) Särskilda krav på träemballage och trä som används för att kila fast eller bära upp andra laster än trälaster som införs till gemenskapen fastställs i bilaga IV till direktiv 2000/29/EG. Kraven grundar sig på FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 15 om riktlinjer för reglering av träemballage i internationell handel (ISPM 15. *Guidelines for regulating wood packaging material in international trade*) ⁽²⁾.
- (2) Förutom de krav som godkänts enligt ISPM 15 omfattar bilaga IV till direktiv 2000/29/EG även ett krav på att importerat träemballage ska vara tillverkat av barkat virke. Tillämpningen av detta krav på barkning har skjutits upp två gånger.
- (3) Gemenskapen har begärt att ISPM 15 ses över så att ett krav som tar hänsyn till gemenskapens oro över de risker som det medför att bark förekommer på träemballage i internationell handel kan tas med.
- (4) *Technical Panel on Forest Quarantine* (TPFQ) som upprättats under internationella växtskyddskonventionen (IPPC) och

som består av internationellt erkända skogsbruksexperter har nu analyserat tillgängliga forskningsdata om de fytosanitära risker som förekomsten av bark på träemballage medför. TPFQ har dragit slutsatsen att det av tekniska skäl är motiverat att kräva att träemballage i internationell handel ska vara fritt från bark med undantag för mindre bitar bark upp till en exakt definierad toleransnivå för att säkerställa att den fytosanitära risken hålls på en acceptabel nivå, och att ett sådant krav bör tas med i en reviderad version av ISPM 15.

- (5) För att skydda gemenskapens territorium från införsel av skadegörare bör gemenskapens krav gällande förekomsten av bark på träemballage och stödjevyrke (dunnage) anpassas till TPFQ:s tekniska slutsatser utan att man inväntar att IPPC:s kommission för fytosanitära åtgärder antar en reviderad version av ISPM 15.
- (6) Kravet på barkning bör därför anpassas till nämnda tekniskt motiverade toleransnivå för förekomsten av bark.
- (7) Bilaga IV till direktiv 2000/29/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Det krav på att träemballage ska vara tillverkat av barkat rundvirke som infördes genom kommissionens direktiv 2006/14/EG ⁽³⁾ om ändring av bilaga IV till direktiv 2000/29/EG kommer att tillämpas från och med den 1 januari 2009. Därför måste de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv också tillämpas från och med den 1 januari 2009. För att tredjeländer ska ha möjlighet att göra de nödvändiga anpassningarna bör det dock föreskrivas att kravet gällande bark bör tillämpas från och med den 1 juli 2009.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ ISPM No 15, mars 2002, FAO, Rom.

⁽³⁾ EUT L 34, 7.2.2006, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IV till direktiv 2000/29/EG ska ändras i enlighet med texten i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2008 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2009.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Del A avsnitt 1 i bilaga IV till direktiv 2000/29/EG ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Träemballage, i form av packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, lastpallar, pallboxar och liknande anordningar samt pallflansar som används vid transport av alla slags varor, utom obehandlat trä av en tjocklek på högst 6 mm och träbaserade produkter som framställts med lim, värme eller tryck eller en kombination av dessa, med ursprung i tredjeländer, med undantag av Schweiz.

Träemballaget ska uppfylla följande krav:

- Det ska vara fritt från bark, med undantag för ett obegränsat antal enskilda barkbitar om dessa antingen har en bredd på mindre än 3 cm (oavsett längd) eller, om bredden överstiger 3 cm, har en yta på mindre än 50 cm².
- Det ska ha genomgått en av de godkända behandlingarna enligt bilaga I till FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 15 om riktlinjer för reglering av träemballage i internationell handel (ISPM 15. *Guidelines for regulating wood packaging material in international trade*).
- Det ska vara märkt enligt bilaga II till FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 15 om riktlinjer för reglering av träemballage i internationell handel (ISPM 15. *Guidelines for regulating wood packaging material in international trade*), vilket visar att träemballaget genomgått en godkänd fytosanitär behandling.

Första strecksatsen ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.”

2. Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Trä som används för att kila fast eller bära upp annan last än trälast, även trä som inte har kvar sin naturliga rundade yta, utom obehandlat trä med en tjocklek på högst 6 mm och träbaserade produkter som framställts med lim, värme eller tryck eller en kombination av dessa, med ursprung i tredjeländer, med undantag av Schweiz.

Träet ska uppfylla följande krav:

- Det ska vara fritt från bark, med undantag för ett obegränsat antal enskilda barkbitar om dessa antingen har en bredd på mindre än 3 cm (oavsett längd) eller, om bredden överstiger 3 cm, har en yta på mindre än 50 cm².
- Det ska ha genomgått en av de godkända behandlingarna enligt bilaga I till FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 15 om riktlinjer för reglering av träemballage i internationell handel (ISPM 15. *Guidelines for regulating wood packaging material in international trade*).
- Det ska vara märkt enligt bilaga II till FAO:s internationella standard för fytosanitära åtgärder nr 15 om riktlinjer för reglering av träemballage i internationell handel (ISPM 15. *Guidelines for regulating wood packaging material in international trade*), vilket visar att träet genomgått en godkänd fytosanitär behandling.

Första strecksatsen ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.”

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 november 2008

om ändring av beslut 2003/61/EG om att bemyndiga vissa medlemsstater att föreskriva tillfälliga undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG när det gäller utsädespotatis med ursprung i vissa provinser i Kanada

[delgivet med nr K(2008) 7317]

(Endast de grekiska, spanska, italienska, maltesiska och portugisiska texterna är giltiga)

(2008/891/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.1, och

av följande skäl:

(1) Enligt direktiv 2000/29/EG får utsädespotatis med ursprung i Kanada inte föras in i gemenskapen. Enligt direktivet kan emellertid undantag medges från den regeln, förutsatt att det inte finns någon risk för spridning av skadegörare.

(2) Genom kommissionens beslut 2003/61/EG ⁽²⁾ medges undantag för import av utsädespotatis med ursprung i vissa provinser i Kanada till Grekland, Spanien, Italien, Cypern, Malta och Portugal på vissa villkor.

(3) Portugal har begärt att undantaget ska förlängas.

(4) De förhållanden som motiverar undantaget är oförändrade, och undantaget bör därför fortsätta att gälla.

(5) Beslut 2003/61/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2003/61/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 c ska ersättas med följande:

"c) för potatissäsongerna från den 1 februari 2003 till den 31 mars 2003, från den 1 december 2003 till den 31 mars 2004, från den 1 december 2004 till den 31 mars 2005, från den 1 december 2005 till den 31 mars 2006, från den 1 december 2006 till den 31 mars 2007, från den 1 december 2007 till den 31 mars 2008, från den 1 december 2008 till den 31 mars 2009, från den 1 december 2009 till den 31 mars 2010 och från den 1 december 2010 till den 31 mars 2011."

2. I artikel 15 ska "31 mars 2008" ersättas med "31 mars 2011".

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 28.1.2003, s. 31.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Malta och Republiken Portugal.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 2008.

På kommissionens vägnar
Androulla VASSILIOU
Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 28 oktober 2008

om övergångsbestämmelser för Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver (kassakrav) efter införandet av euron i Slovakien

(ECB/2008/14)

(2008/892/EG)

EUROPEISKA CENTRALBANKENS DIREKTION HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

av följande skäl:

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), särskilt artikel 19.1 och artikel 47.2 första strecksatsen,

(1) Införandet av euron i Slovakien den 1 januari 2009 medför att kreditinstitut och filialer till kreditinstitut belägna i Slovakien från och med det datumet kommer att omfattas av kassakrav.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ⁽¹⁾,

(2) Övergångsbestämmelser måste antas för att säkerställa att dessa enheter integreras på ett smidigt sätt i Eurosystemets kassakravssystem utan att kreditinstitut i deltagande medlemsstater, inklusive Slovakien, belastas alltför mycket.

med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ⁽²⁾,

(3) Artikel 5 i ECBS-stadgan i förening med artikel 10 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen innebär en skyldighet för medlemsstaterna att på nationell nivå utarbeta och genomföra alla lämpliga åtgärder för att samla in de statistiska uppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s statistikrapporteringskrav och säkerställa att förberedelserna för eurons införande genomförs i god tid på statistikområdet.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽³⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 5.1 och 6.4,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) ⁽⁵⁾, och

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut ska termerna "institut", "kassakrav", "uppfyllandeperiod", "kassakravsbas", och "deltagande medlemsstat" ha samma betydelse som i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1.

Artikel 2

Övergångsbestämmelser för institut belägna i Slovakien

1. Med avvikelse från artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska en uppfyllandeperiod övergångsvis löpa från den 1 januari 2009 till den 20 januari 2009 för institut belägna i Slovakien.

2. För den övergångsvisa uppfyllandeperioden ska kassakravsbasen för varje institut som är beläget i Slovakien beräknas utifrån uppgifter i institutets balansräkning per den 31 oktober 2008. Institut belägna i Slovakien ska lämna uppgifter om kassakravsbasen till Národná banka Slovenska i enlighet med ECB:s rapporteringskrav för finansmarknadsstatistik som framgår av förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13). Institut belägna i Slovakien som har rätt till undantag enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13), ska beräkna en kassakravsbas för den övergångsvisa uppfyllandeperioden utifrån sin balansräkning per den 30 september 2008.

3. När det gäller den övergångsvisa uppfyllandeperioden ska antingen ett institut beläget i Slovakien eller Národná banka Slovenska beräkna ett sådant instituts kassakrav. Den part som beräknar kassakravet ska överlämna sin beräkning till den andra parten och ge denne tillräckligt med tid för att kontrollera beräkningen och lämna in revideringar. De kassakrav som beräknats, inklusive eventuella revideringar, ska bekräftas av båda parter senast den 9 december 2008. Om den under rättade parten inte bekräftar kassakravsbeloppet senast den 9 december 2008, ska parten anses ha godtagit att det beräknade beloppet tillämpas under den övergångsvisa uppfyllandeperioden.

4. Bestämmelserna i artikel 3.2–3.4 ska i tillämpliga delar gälla för institut belägna i Slovakien så att dessa institut under sina första uppfyllandeperioder från kassakravsbasen får dra av skulder till institut belägna i Slovakien, även om dessa institut vid tidpunkten för kassakravets beräkning inte finns upptagna på förteckningen över institut som omfattas av kassakravet enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

Artikel 3

Övergångsbestämmelser för institut belägna i övriga deltagande medlemsstater

1. Den uppfyllandeperiod som enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) gäller för institut belägna i

övriga deltagande medlemsstater ska inte påverkas av att det finns en övergångsvis uppfyllandeperiod för institut belägna i Slovakien.

2. Institut belägna i övriga deltagande medlemsstater kan besluta att för uppfyllandeperioderna från den 10 december 2008 till den 20 januari 2009 samt från den 21 januari 2009 till den 10 februari 2009 från kassakravsbasen dra av skulder till institut belägna i Slovakien, även om dessa institut vid tidpunkten för kassakravets beräkning inte finns upptagna på förteckningen över institut som omfattas av kassakrav enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

3. Institut belägna i övriga deltagande medlemsstater som vill dra av skulder till institut belägna i Slovakien ska, för uppfyllandeperioderna från den 10 december 2008 till den 20 januari 2009 samt den 21 januari 2009 till den 10 februari 2009, beräkna kassakraven utifrån sina balansräkningar per den 31 oktober 2008 respektive den 30 november 2008 och lämna in en tabell i enlighet med fotnot 5 i tabell 1 i bilaga 1 till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) som visar institut belägna i Slovakien som om dessa redan skulle omfattas av ECB:s kassakravssystem.

Detta ska inte påverka institutens skyldighet att lämna statistiska uppgifter för de berörda perioderna i enlighet med tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13), där institut belägna i Slovakien fortfarande betecknas som banker i "Övriga utlandet".

Tabellerna ska lämnas in i enlighet med de tidsfrister och förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13).

4. Institut belägna i övriga deltagande medlemsstater som för uppfyllandeperioderna som börjar i december 2008, januari 2009 och februari 2009 utnyttjar möjligheten till undantag enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) och som vill dra av skulder till institut belägna i Slovakien, ska beräkna sina kassakrav utifrån sina balansräkningar per den 30 september 2008 och lämna in en tabell i enlighet med fotnot 5 i tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) som visar institut belägna i Slovakien som om dessa redan skulle omfattas av ECB:s kassakravssystem.

Detta ska inte påverka institutens skyldighet att lämna statistiska uppgifter för de berörda perioderna i enlighet med tabell 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13), där institut belägna i Slovakien fortfarande betecknas som banker i "Övriga utlandet".

Tabellerna ska lämnas in i enlighet med de tidsfrister och förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13).

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpning

1. Detta beslut riktar sig till Národná banka Slovenska, institut belägna i Slovakien samt institut belägna i övriga deltagande medlemsstater.

2. Detta beslut träder i kraft den 1 november 2008.

3. För det fall särskilda bestämmelser saknas i det här beslutet ska bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) och (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) tillämpas.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 28 oktober 2008.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 17 november 2008

om ett ramverk för gemensamma upphandlingar inom Eurosystemet

(ECB/2008/17)

(2008/893/EG)

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 105 och 106,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet
och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), sär-
skilt artikel 12.1 jämförd med artikel 3.1 och artiklarna 5, 16
samt 24, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 12.1 i ECBS-stadgan ska ECB-rådet anta de riktlinjer och fatta de beslut som behövs för att säkerställa att de uppgifter som har anförtrotts Eurosystemet utförs. ECB-rådet är alltså behörigt att fatta beslut om hur stödaktiviteter ska organiseras, t.ex. upphandling av varor och tjänster, som är nödvändiga för att utföra ECBS-uppgifter.
- (2) Europeiska gemenskapernas upphandlingsregler tillåter att flera upphandlande myndigheter gemensamt upphandlar varor och tjänster. Denna princip framgår av skäl 15 och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ⁽¹⁾ som tillåter vissa typer av centraliserade inköp.
- (3) Eurosystemet har som målsättning att vara kostnadseffektivt och försöker uppnå det bästa förhållandet mellan kvalitet och pris vid upphandling av varor och tjänster. ECB-rådet anser att gemensam upphandling av varor och tjänster är ett sätt att uppnå dessa mål genom att synergieffekter och skalfördelar kan utnyttjas.
- (4) Genom att skapa ett ramverk för gemensamma upphandlingar inom Eurosystemet vill ECB främja att ECB och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har infört euron deltar i sådana gemensamma upphandlingar.

- (5) ECB-rådet har inrättat Samordningsbyrån för Eurosystemets upphandlingar (EPCO) för att samordna gemensamma upphandlingar. ECB-rådet har utsett Banque centrale du Luxembourg till värd för EPCO för perioden 1 januari 2008 till 31 december 2012.
- (6) Detta beslut hindrar inte att centralbankerna vänder sig till EPCO för stöd i samband med upphandlingar av varor och tjänster som faller utanför detta besluts tillämpningsområde.
- (7) De nationella centralbankerna i de medlemsstater som ännu inte har infört euron kan också ha intresse av att delta i EPCO:s verksamhet samt även i gemensamma anbudsförfaranden, som kommer att genomföras under samma förutsättningar som gäller för centralbankerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut avses med

- a) *Eurosystemet*: ECB och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har infört euron,
- b) *ECBS-uppgifter*: de uppgifter som har anförtrotts Eurosystemet genom fördraget och ECBS-stadgan,
- c) *centralbank*: ECB eller den nationella centralbanken i en medlemsstat som har infört euron,
- d) *ansvarig centralbank*: den centralbank som ansvarar för genomförandet av det gemensamma anbudsförfarandet,
- e) *värdcentralbank*: den centralbank som ECB-rådet utsett till värd för EPCO,

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

- f) EPCO:s styrkommitté: den styrkommitté som inrättats av ECB-rådet för att styra EPCO:s verksamhet. EPCO:s styrkommitté ska bestå av en representant från varje centralbank som ska väljas ut bland högre tjänstemän med kunskap och expertis om organisations- och strategifrågor inom sin respektive institution samt upphandlingsexperter. EPCO:s styrkommitté ska rapportera till ECB-rådet via direktionen. Ordförandeskapet och sekretariatet för EPCO:s styrkommitté ska tillhandahållas av ECB,
- g) gemensamt anbudsförfarande: ett förfarande för gemensam upphandling av varor och tjänster som genomförs av den ansvariga centralbanken till förmån för de centralbanker som deltar i det gemensamma anbudsförfarandet.
- e) Ta fram gemensamma specifikationer i samarbete med de centralbanker som deltar i ett gemensamt anbudsförfarande.
- f) Stödja centralbankerna i samband med gemensamma anbudsförfaranden.
- g) Stödja centralbankerna i samband med upphandlingar som rör något av Europeiska centralbankssystemets gemensamma projekt, om detta efterfrågas av den centralbank som ansvarar för projektet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta beslut ska tillämpas på sådan gemensam upphandling som centralbanker genomför avseende varor och tjänster som är nödvändiga för att utföra ECBS-uppgifter.
2. Centralbankerna väljer själva huruvida de vill delta i EPCO:s verksamhet och i gemensamma anbudsförfaranden.
3. Detta beslut ska inte påverka tillämpningen av riktlinje ECB/2004/18 av den 16 september 2004 om upphandling av eurosedlar ⁽¹⁾.

Artikel 3

Samordningsbyrån för Eurosystemets upphandlingar

1. EPCO ska utföra följande uppgifter:
 - a) Underlätta antagandet av bästa upphandlingspraxis inom Eurosystemet.
 - b) Utveckla sådan infrastruktur (t.ex. färdigheter, hjälpmedel, IT-system, processer) som är nödvändig för gemensam upphandling.
 - c) Identifiera potentiella situationer för gemensam upphandling som faller inom eller utanför detta besluts tillämpningsområde med utgångspunkt från de upphandlingsbehov som centralbanker meddelar EPCO.
 - d) Ta fram och uppdatera en årsvis upphandlingsplan för gemensamma anbudsförfaranden baserat på den bedömning som beskrivs i punkt c.

2. Världcentralbanken ska tillhandahålla den utrustning och personal som behövs för att EPCO ska kunna utföra sitt arbete i enlighet med den budget som ECB-rådet godkänt enligt vad som framgår av punkt 4.

3. Världcentralbanken får, i samråd med EPCO:s styrkommitté, anta regler om den interna organisationen och förvaltningen av EPCO, inklusive etiska regler för EPCO:s anställda som ska säkerställa att dessa upprätthåller en hög integritet när de utför sina arbetsuppgifter.

4. Centralbankerna ska finansiera EPCO:s budget i enlighet med de regler som ECB-rådet antar. Innan räkenskapsårets början ska EPCO, via EPCO:s styrkommitté och ECB:s direktion, lämna ett förslag till årsbudget till ECB-rådet för godkännande.

5. EPCO ska, via EPCO:s styrkommitté och ECB:s direktion, lämna en årlig verksamhetsberättelse till ECB-rådet.

6. EPCO:s verksamhet ska övervakas av kommittén för interntrevision i enlighet med de regler som ECB-rådet antar. Detta gäller utan att det påverkar tillämpningen av de kontroll- och revisionsregler som gäller för, eller antas av, världcentralbanken.

7. Fem år efter EPCO:s inrättande ska EPCO:s styrkommitté utvärdera hur effektiv verksamheten varit och vilken verkan den haft. Baserat på denna utvärdering ska ECB-rådet besluta huruvida ett nytt urvalsförfarande är nödvändigt för att utse en ny världcentralbank.

Artikel 4

Gemensamma anbudsförfaranden

1. Ett gemensamt anbudsförfarande ska anses vara nödvändigt enligt detta beslut om i) det är rimligt att anta att en gemensam upphandling av varor och tjänster skulle medföra mer fördelaktiga inköpsvillkor i enlighet med principerna om kostnadseffektivitet, eller om ii) centralbankerna behöver anta harmoniserade specifikationer och standarder för sådana varor och/eller tjänster.

⁽¹⁾ EUT L 320, 21.10.2004, s. 21.

2. När EPCO identifierat en potentiell situation för gemensam upphandling ska EPCO bjuda in centralbankerna att delta i ett gemensamt anbudsförfarande. Centralbankerna ska i god tid informera EPCO om huruvida de har för avsikt att delta i det gemensamma anbudsförfarande samt även meddela EPCO de behov de har i sin verksamhet. En centralbank får dra tillbaka sitt deltagande i en gemensam upphandling innan meddelandet om upphandlingen har publicerats.

3. Med utgångspunkt i en årsvis upphandlingsplan för gemensamma anbudsförfaranden som tas fram av EPCO får ECB-rådet, efter samråd med EPCO:s styrkommitté, initiera gemensamma anbudsförfaranden och utse en eller flera ansvariga centralbanker bland de centralbanker som deltar i det gemensamma anbudsförfarande. Så snart den årsvisa upphandlingsplanen ändras ska ECB-rådet informeras.

4. Den ansvariga centralbanken ska, i enlighet med de upphandlingsregler som denna bank omfattas av, genomföra det gemensamma anbudsförfarande åt de centralbanker som deltar i det gemensamma anbudsförfarande. Den ansvariga centralbanken ska i meddelandet om upphandlingen ange vilka centralbanker som deltar i det gemensamma anbudsförfarande och informera om hur avtalet som ska ingås kommer att utformas.

5. Den ansvariga centralbanken ska ta fram anbudshandlingar och utvärdera inkomna ansökningar och anbud i sam-

arbete med EPCO och övriga centralbanker som deltar i det gemensamma anbudsförfarande.

6. Den ansvariga centralbanken ska genomföra det gemensamma anbudsförfarande på de språk som framgår av den årsvisa upphandlingsplanen.

Artikel 5

Deltagande av nationella centralbanker i medlemsstater som ännu inte har infört euron

ECB-rådet får bjuda in nationella centralbanker i medlemsstater som ännu inte har infört euron att delta i EPCO:s aktiviteter och gemensamma anbudsförfaranden på samma villkor som centralbankerna.

Artikel 6

Slutbestämmelse

Detta beslut träder i kraft den 1 december 2008.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 17 november 2008.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

BESLUT EUMM/1/2008 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK

av den 16 september 2008

om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien
(EUMM Georgia)

(2008/894/Gusp)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt
artikel 25 tredje stycket,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2008/736/Gusp
av den 15 september 2008 om Europeiska unionens övervak-
ningsuppdrag i Georgien, EUMM Georgia ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1,
och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 10.1 i gemensam åtgärd 2008/736/Gusp
bemyndigas Kusp att i enlighet med artikel 25 i fördraget
fatta lämpliga beslut för att utöva den politiska kontrol-
len över och strategiska ledningen av EUMM Georgia,
särskilt beslutet om utnämning av en uppdragschef.
- (2) Generalsekreteraren/den höge representanten har föresla-
git att Hansjörg HABER ska utnännas till uppdragschef
för EUMM Georgia.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Hansjörg HABER utnämns till uppdragschef för Europeiska uni-
onens övervakningsuppdrag i Georgien, EUMM Georgia.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Det ska tillämpas till och med den 15 september 2009.

Utfärdat i Bryssel den 16 september 2008.

För kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik

C. ROGER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 248, 17.9.2008, s. 26.

BESLUT BiH/14/2008 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
av den 21 november 2008
om utnämning av Europeiska unionens styrkechef för Europeiska unionens militära operation i
Bosnien och Hercegovina
(2008/895/Gusp)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 25 tredje stycket,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2004/570/Gusp av den 12 juli 2004 om Europeiska unionens militära operation i Bosnien och Hercegovina ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6 i gemensam åtgärd 2004/570/Gusp be- myndigade rådet kommittén för utrikes- och säkerhets- politik (Kusp) att anta ytterligare beslut om utnämningen av Europeiska unionens styrkechef.
- (2) Den 25 september 2007 antog Kusp beslut BiH/11/2007 ⁽²⁾ om utnämning av generalmajor Ignacio MARTÍN VILLALAIN till Europeiska unionens styrkechef för Europeiska unionens militära operation i Bosnien och Hercegovina.
- (3) Europeiska unionens operationschef har rekommenderat att utnämna generalmajor Stefano CASTAGNOTTO till EU:s nya styrkechef för Europeiska unionens militära operation i Bosnien och Hercegovina.
- (4) Europeiska unionens militära kommitté har godkänt re- kommendationen.
- (5) I enlighet med artikel 6 i protokollet om Danmarks ställ- ning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och

fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och ge- nomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor.

- (6) Europeiska rådet i Köpenhamn antog den 12 och 13 december 2002 ett uttalande enligt vilket "Berlin plus"-arrangemangen och deras genomförande ska gälla endast för de medlemsstater i Europeiska unionen som även är antingen Natomedlemmar eller parter i "Partner- skap för fred" och som därför har ingått bilaterala säkerhetsavtal med Nato.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Generalmajor Stefano CASTAGNOTTO utnämns till Europeiska unionens styrkechef för Europeiska unionens militära operation i Bosnien och Hercegovina.

Artikel 2

Detta beslut får verkan den 4 december 2008.

Utfärdat i Bryssel den 21 november 2008.

För kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik

C. ROGER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 252, 28.7.2004, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 288, 6.11.2007, s. 60.